

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N. J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОСОУ: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-3251

РІК LXXXV Ч. 58. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 15-ГО БЕРЕЗНЯ 1978

ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 15, 1978

№ 58. VOL. LXXXV.

ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО ЗСА НЕ ЛЕГКОВАЖИТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПОРАД В СПРАВІ ВИСТАВКИ В КИЄВІ

Клівленд. — Інформаційне Агентство З'єднаних Штатів повідомило минулої тижня, що 57-сторінкова брошура, приготувана цим агентством на американську сільськогосподарську виставку в Києві і першій видрукована в російській мові, включатиме кількосторінкову вкладку в українській мові, в результаті чого багато українських громадян в ЗСА.

Майкл Пістор, асистент директора для публічної інформації цього агентства, потвердив повідомлення під час свого виступу тут в середу, 8-го березня, перед жіночим форумом Клівлендської Ради світових справ, — повідомила газета "Плейн Ділер" з четверга, 9-го березня. М. Пістор пояснив цілу справу під час запитів після промови, стверджуючи, що після прояву повідомлення про цю брошуру в російській мові, агентство і

уряд президента Картера, "попали під обстріл українсько-американських груп", які гостро заперечували проти публікації брошури в російській мові. Вони звернули увагу, сказав Пістор, що українці говорять українською мовою, а не російською та що публікація брошури російською мовою означає, що американський уряд сприяє русифікації політиці Москви, яка змагає до знищення української мови і культури.

В подальшому Пістор повідомив, що американський уряд звернувся до уряду СРСР за дозволом включити вкладку в українській мові і, одержавши згоду радянських властей, агентство вирішило включити таку вкладку. Брошура має пов'язати 250,000-м тиражем. Виставка в Києві має бути відкрита в квітні цього року.

Панель пропонує редакційні і технічні зміни в праці „Голосу Америки“

Вашінгтон. — П'ятичленна панель журналістських експертів запропонував ряд змін в напрямках і в технічній праці „Голосу Америки“, рекомендує передусім сильніше наголосувати на проблемах в нерозвинених і комуністичних країнах. Крім цього, панель рекомендувала, щоб кореспонденти „Голосу Америки“ перетавили на методи праці репортерів і кореспондентів американської комерційної преси і радіо.

В склад панелю, який був встановлений урядом ЗСА як незалежне тіло з правом рекомендацій, входили: Паулін Фредерік, аналіст міжнародних справ при Крайовому публічному радіо; Е. Кенворті, колишній кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ і Френклін Вілліамс, колишній амбасадор ЗСА в Гані; С. Вілліам Скотт, віцепрезидент в зарплаті передачі новин радіо сітки Вестінгауз і голова панелю, Чамерс Робертс, колишній дипломатичний кореспондент шотландського „Вашінгтон Пост“.

Панель сильно рекомендує перенесення кореспондентів „Голосу Америки“

з більшості західних столиць міст, таких як Лондон, Париж і Брюссель, до країн Південної Америки, Африки, Південно-східної Азії, Близького Сходу і Східної Європи. Панель також рекомендує зменшити численність працівників „Голосу Америки“ в Нью-Йорку, за винятком Об'єднаних Націй.

Перестановка закордонних кореспондентів „Голосу Америки“ на методи праці репортерів американських приватних агентств і радіо означала б, що ці попередні не могли б користуватися дипломатичними привілеями, включно з паспортними, квартирами та іншим устаткуванням американських дипломатичних місій. Панель також уважала, що кореспонденти „Голосу Америки“ не повинні мати доступу до засекречених урядових матеріалів.

Висловлюючи свою думку про завіт панелю Р. Пітер Штраус, директор „Голосу Америки“, сказав, що він є „дуже, дуже корисним кроком вперед“ та що рекомендації становлять позитивний підхід до розв'язки ряду проблем.

Л. Морозова і Б. Вижницький відкрили в Нью-Йорку спільну виставку образів

Нью-Йорк (ІК). — В неділю, 12 березня ц. р., відбулося тут у новому обширному приміщенні Об'єднання мистців українців в Америці у домі Визвольного Фронту при 2-й есенно відкриття спільної виставки двох видатних діячів образотворчого мистецтва, Людмили Морозової і Богдана Вижницького. Виставку відкрив голова ОМУА скульптор М. Черешнювський, висловивши радість, що оце знову виступають із своїми творами двоє давніх вірних членів цієї організації мистців, і хоч вони члени старшої та середньої генерації, проте пов'язані тією самою любов'ю до творчої мистецтва. Ред. І. Келрин привітав обох мистців також як своїх особистих приятелів і звернув увагу, що їхні образи наче одні одних доповнюють: Л. Морозова — послідовна імпресіоністка любить у своїх картинах блиск кольору, а Б. Вижницький інколи кольорист. З черги Любомир Кузьма також член „Гантерської групи“

мистців, бо має хатину у сусідньому Теннерсвіллі, казав на подібність, чи тожність тематики обох мистців — краєвиди, квіти, овочі — та пригадав різний підхід мистців до мистецтва в різні часи. Врешті, інж. Нольден-Блакитний, також видатний мистець, хоч рідко виступає з своїми образами перед широкою публікою, подав короткі заваги з ділянки теорії мистецтва. Ярослав Вижницький виступив із рівно 40 картинками — квіти, овочі, гриби, гірські краєвиди в різних порах року, образи здебільша середнього і більшого формату, найкращі — „Пізня осінь“, „Осінь в горах“, „Осінній краєвид“, „Річка зимою“, „Провесна“, „Білі квіти“... Людмила Морозова показала аж 104 образи, але всі малого формату, деякі також із Гантерської природи. Окрему групу становлять образи, що постали під час і після останньої подорожі мисткині до Греції. „Церква Міноса“, „Родос — вітряки“, „Акрополіс“, „Ки-

ГЕН. ПЕТРО ГРИГОРЕНКО ЗАСУДЖУЄ БЕЗЗАКОННЯ В СОВЕТСЬКОМУ СОЮЗІ, ПРОДОВЖУВАТИМЕ БОРОТЬБУ ЗА ВЛАСНІ І ЛЮДСЬКІ ПРАВА

Нью-Йорк. — Ген. Петро Григоренко, якого совєтські власті позбавили громадянства декретом з 13-го лютого цього року, опублікувавши його щойно 10-го березня за підписом Леоніда І. Брежнєва, назвав це рішення „грубим злочином“ та звернувся листом до Верховної Ради СРСР дозволити йому повернутись на батьківщину і довести свою невинність на відкритому суді.

Виступаючи на пресовій конференції тут в понеділок, 13-го березня, в Міжнародному центрі Карнегі, ген. Григоренко, його дружина Зінаїда та син Андрій апелювали до голів держав, які підписали Гельсінкські Угоди та до „всіх людей доброї волі“ допомогти йому добитися такого дозволу. Конференцію влаштував Комітет оборони совєтських політичних в'язнів, а відкрив її коротким словом про ген. Григоренка член комітету, Адріан Каратницький, відмічуючи, що ген. Григоренко вступив в члени цього комітету. Ген. Григоренко заявив на вступі, що він знає російську та українську мови „однаково добре“ і що обидві мови є йому „дорогі і рідні“, але відповідало російською мовою тому, що перекладач Модні Торн знає тільки російську мову. Його заяву в англійській мові відчитав його син Андрій. Для представників преси був також приготовлений переклад листа до Верховної Ради СРСР.

Ген. Григоренко в першу чергу опрокинув закид совєтського уряду, що він буди то поводитися „негідно“ і діяв на шкоду „престижу СРСР“, стверджуючи, що він від часу свого побуту в ЗСА, тобто з 30-го листопада, не робив жадних публічних заяв і, хоч це було йому тяжко, не таврував совєтських властей за арешти членів Громадських груп для слідкування за порушенням Гельсінкських Угод в СРСР. Цього він не робив, бо бажав повернутися до СРСР. „Я багатореційшов в житті, борюся за батьківщину, терпів порушення за права людини, але я ніколи не плакав. Проте, заборона повернутися на батьківщину вдарила мене до сліз. Хто має право позбавляти людину батьківщини? Я знаю історію і мені такі за-

борони невідомі“ — говорив ген. Григоренко з помітним зворушенням.

Називаючи заарештованих і вже засуджених членів Громадських груп в СРСР, ген. Григоренко висловив жаль, що не зможе стати в їхній обороні та допомагати їм в СРСР, цій „терором опанованій країні“. Він також висловив жаль, що вже не побачить своєї „улюбленої, страждуючої України і села, де народився“.

Він висловив критично про уряди західних держав, які „замикають очі на грубі порушення Гельсінкських гарантій совєтськими властями та не турбуються долею тих осіб, які ризикують своїм життям за права людини“.

Відповідаючи на запит, чи йому відомий зміст Меморандуму ч. 18 квітня Гельсінкської групи, ген. Григоренко відповів, що всі факти в цьому документі є правдиві та що навіть найменші прояви націоналістичних почуттів в Україні „КГБ негайно ліквідує“.

Він сказав, що українським дисидентам совєтські власті не дозволять на виїзд з СРСР, бо „КГБ не хоче підсилити прогресивне крило української імміграції на Заході“. Він ствердив, що українська громада на Заході є сильна, хоча й існують „певні суперечності“. Ці суперечності можна б урегулювати з приїздом нових українських іммігрантів, чого власне пообіцяв КГБ.

Ген. Григоренко відносно обширно говорив про недовіду татарів в СРСР. Він не хотів згадувати про рух опору в Україні, заявляючи, що це забрало б багато часу і тому про цей рух він говоритиме іншим разом. Він ствердив, що рух опору в цілому СРСР зростає і що властям не вдалося його здушити. На місці арештованих чи видворених дисидентів приходять нові, твердив ген. Григоренко. Він обвинуватив СРСР в лицемірстві, подаючи свій власний приклад: совєтський уряд хотів показати свою „гуманність“, даючи йому дозвіл на відвідини ЗСА в цілях лікування, в цей час, коли відбувалася Београдська конференція; але коли конференція закінчилася, уряд проголосив позбавлення його громадянства.

В заключному слові, ген.

Ген. Петро Григоренко з дружиною Зінаїдою під час пресової конференції.

Григоренко подякував лічницю Сейнт Барнабас в Лівінгстоні, Н. Дж., та л-рам Любомирову Кузьмакові, Маркові Олексійовичу і Шеллонові Шенові за безкоштовне переведення операції простати і лікування.

„Я рівнож вдячний Америці за можливість побувати тут“, закінчив ген. Григоренко.

На пленумі Верховного Суду СРСР говорили про „демократичні принципи“

Москва. — Совєтська преса інформувала, що „цими днями“ (у таких випадках ніколи не подається дати) під головуванням Л. М. Смирнова відбувся пленум Верховного суду СРСР. У зв'язку з обранням на восьмій сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання

нового складу Верховного суду СРСР, пленум сформував нові колеги. Головами колегій затверджені: у цивільних справах В. І. Замятін, у кримінальних справах О. М. Філатов, військової — генерал майор Юрій Г. І. Бушув. Потім пленум обговорив ще доповіді голови Верховного суду СРСР Л. М. Смирнова „Нова конституція СРСР і завдання далішого вдосконалення судової діяльності“. У висліді дискусій прийнято постанову, в якій говориться про положення конституції СРСР, яка „закріплює переклад радянського суспільства і держави до нового етапу свого розвитку, вимагають вжиття заходів по далішому вдосконаленню правосуддя, підвищенню ролі судів у зміцненні законності і правопорядку, охороні інтересів держави, соціалістичної власності, додержанні державної і трудової дисципліни“, а також „захисті проголошених і гарантованих конституцією соціально-економічних, політичних та особистих прав і свобод громадян“. Пленум Верховного суду СРСР також звернув увагу судів „на важливість неухильного додержання цих конституційних норм і вимог“.

Чилійський уряд знесе „стан облоги“

Сантьяго. — Голова військового уряду Чіле, Августо Піношет, в четвер, 9-го січня, повідомив, що знесе „стан облоги“, який проголошено в тій південно-американській країні 11-го вересня 1973-го року, зараз після державного перевороту, яким подалено владу марксистського президента Сальвадора

Альєнде. „Стан облоги“ означає, що суспендовано конституційні гарантії, уряд міг наказувати арештування „підозрілих осіб“ та військові трибунали могли виконувати велику частину функцій цивільних судів. Піношет, однак, зазначив, що в Чіле далі існуватиме „винятковий стан“.

ІЗРАЇЛЬ НЕ ПРОСТИТЬ ПАЛЕСТИНСЬКИМ ТЕРОРИСТАМ КРИВАВОГО НАПАДУ МИНУЛОЇ СУБОТИ — ЗАЯВЛЯЄ ПРЕМ'ЄР БЕГІН

Тель-Авів. — Прем'єр-міністр Ізраїлю Менахем Бегін, не приховуючи жалю і гніву з приводу вбивства 37-ох осіб палестинськими терористами минулої суботи, 11-го березня, заявив, що цей найбільш кривавий рейд в історії Ізраїлю „не пройде безкарно“, вказуючи на „смертельну небезпеку“ для Ізраїлю пропонованої палестинської держави. Подавши подробиці терористичного нападу, в якому загинуло 36 ізраїльтян, одна американка і дев'ять палестинських нападників, а 85 осіб є поранені, М. Бегін закінчив свою заяву під час пресової конференції в неділю, 12-го березня, несприхваною погрозою: „Ми цього не забудемо“.

Він порівняв Палестинську Визвольну Організацію (ПЛО) до нацистської, висловлюючи надію, що „може вкінці вільний світ зрозуміє, чому Ізраїль не може погодитися на встановлення незалежної палестинської держави“. На запит, чи Ізраїль плянує відплатитись, Бегін заявив, що „ці, які вбивають жидів в наші часи, не можуть втішатись безкарністю“. Він подав до відома, що його запланована зустріч з президентом Картером у Вашингтоні відложена прийнятими на тиждень, а переговори з Єгиптом „повинні і будуть продовжуватись помімо цих кривавих подій“, якщо Єгипет справді зацікавлений у встановленні постійного миру на Близькому Сході.

Умівжас в Лівані бойовик ПЛО, яка призналася до рейду, почали негайно посилену підготовку, маючи на увазі погрозу М. Бегіна. Охорона палестинських таборів була сильно зміцнена, а біля брам і застав появились протилежні гармати совєтського типу. В Бейруті проводники ПЛО заявили недвозначно, що вони сподіваються якоїсь відплати і дали наказ всім загонам бойовиків бути кожочасно в поготівлі.

Рейд біля Тель-Авіву перевелю 11 терористів. Вони причаили до побережжя Ізраїлю у двох гумових човнах, сховившись спершу таксі, а опісля автобус, яким їхали працівники транспортно-їного заведення, повертаючись домі з прогульки до печер біля Єрусалиму. Держачи їх як закладників, терористи опісля задержали ще один автобус та перевели пасажирів до першого. Коли їх перестріла ізраїльська поліція на передмісті Геріцля біля Тель-Авіву, терористи кинули гранату в автобус, вбиваючи 25 осіб. Більшість з них мали зв'язані руки або були прив'язані до сидінь. Одинадцять осіб загинуло в перестрілці або були вбиті, коли терористи стріляли до автобуса. Серед них була Гейл Рубін, 39-річна плевмнічна сенатора Абрагама Рібікоффа з Коннектикута, яка від сімох років перебувала в Ізраїлю та працювала як професійний фотограф. Вона була першою жертвою терористів. Дев'ять нападників, в тому дві жінки, загинули в перестрілці, а двоє схоплено живими. М. Бегін звернув увагу на те, що терористи вживали майже виключно совєтську зброю.

Ліві партії здобули незначну початкову перемогу у виборах у Франції

Париж, Франція. — Пресові агентства інформують, що ліві партії, перед серед яких ведуть комуністи і соціалісти, здобули незначну перемогу у першій рунді парламентарних виборів у Франції, які відбулися тут в неділю, 12-го березня ц. р. Друге і остаточно голосування відбудуться через тиждень 19-го березня, як і твердять політичні спостерігачі, урядові партії під проводом теперішнього президента Валері Жіскар д'Естена мають усі вигляди здобути перевагу, яка дасть їм можливість знову формувати новий уряд. Лідери проурядових партій, виступаючи на пресовій конференції після проголошення вислідів голосування в першій рунді, заявили, що всі позначки говорять за тим, що французький нарід змінив свою думку і вирікся експериментів і тому треба надіятися на перемогу урядових партій у другому голосуванні. Знову ж ліві угруповання твердять, що вони все ще мають можливість виграти вибори великою більшістю голосів, якщо б їм пощастило привернути едність серед лівих угруповань і направити відносини між великими двома політичними партіями — комуністичною і соціалістичною. Лідер французької Комуністичної партії Жорж Марше сумнівається однак, чи на протязі одного тижня можна буде привернути форми ранішої співпраці з Соціалістичною партією, але він погодився зустрітись з Франсуа Мitterандом і обговорити з ним всі подробиці другої рунди голосування. Висліді першого голосування вказують, що комуністи, соціалісти і всі інші ліві

СВЯТО КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Нью-Йорк, Н. Й. — Карпатський Дослідний Центр (975-5 та есенно) влаштує в неділю, 19-го березня ц. р. о год. 3-ій по полудні Свято Карпатської України. В програмі: висвітлювання фільму „Трагедія Карпатської України“ з поясненнями до поодиноких частин фільму, спогад ф-дра Василя Бойска слово від приватних тощо.

СВОБОДА SVOBODA
UKRAINSKYI SHODENNIK UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302-2.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.
Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОУ 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Преважлива справа

Питання двомовного навчання в публічних школах ЗСА знову набрало широкого розголосу, бо сам президент Джиммі Картер при кінці минулого місяця заторкнув цю справу, коли передав Конгресові пропозицію збільшити федеральну допомогу шкільництву на 24 відсотки, зазначаючи, що частина тих фондів повинна бути призначена на програми двомовного навчання. Це питання було недавно також темою редакційних статей в таких газетах, як „Нью Йорк Таймс“, „Дейлі Ньюз“ та інші, як теж обговорене на кількох телевізійних програмах.

Найбільшого розголосу ця справа набрала в Нью Йорку, де представники пуерто-ріканського населення закладають міський Раді Шкільництва, що вона досі не виконала вповні розпорядження суду щодо введення двомовного навчання для біля 60,000 пуерто-ріканських та інших еспаномовних дітей. Федеральний суд ще в 1974-му році видав розпорядження, щоб в ньюйоркських публічних школах ці діти вивчали всі предмети еспанською мовою, аж доки вповні не опанують англійської мови. Натомість Рада Шкільництва заперечує заклади пуерто-ріканської громади і вказує, що більше ніж половина публічних шкіл Нью Йорку вже має такі програми двомовного навчання і що коло 85 відсотків із дітей, які уповноважені користатися з цього навчання, вже охоплені двомовними програмами.

Не важливе, чи в тій суперечці має рашію Рада Шкільництва, чи пуерто-ріканська, а важливе те, що справа двомовного навчання в публічних школах не обмежена тільки до Нью Йорку та до еспаномовних дітей, а відноситься до дітей всіх етнічних груп ЗСА, включно з українською. Адже ж ще вліті 1975 року Федеральна Комісія Громадянських Прав схвалила резолюцію, щоб в тих школах Америки, в яких є велика кількість дітей, матірньою мовою яких не є англійська мова, виклади предметів для тих хлопців і дівчат проходили їхньою рідною мовою, аж поки вони шкільно задовільно володітимуть англійською. Речник тієї Комісії не тільки заявив, що пропозиція щодо двомовного навчання має на меті запевнити, щоб ці діти не залишили позаду своїх англійських товаришів через незнання англійської мови, але також додав, що це „тільки мій, що ЗСА є перетоплюючим казаном“ і зазначив: „Ми не хочемо перетоплювати всіх у неїшаву, однорідну масу“.

Резолюція Федеральної Комісії Громадянських Прав, рішення Федерального суду в Нью Йорку та заява президента Картера відносно фондів на програми двомовного навчання в публічних школах — шкільно правильні. Така підтримка принципу двомовного навчання важлива тим, що дає підстави сподіватися, що з цих програм можуть користатися не тільки діти новоприбулих пуерто-ріканців, італійців, греків і т.д., але також українські діти, народжені в Америці, які задовільно не знають англійської мови, коли йдуть до публічних садочків чи перших класів. Навчання предметів українською мовою заповнює б, що українські діти вивчали б рідну мову та інші предмети тим самим темпом, що їхні англійськомовні товариші, а в той самий час вивчали б англійську мову. Очевидно, що навчання українською мовою різних предметів може відбуватися тільки в тих школах, в яких є поважна кількість українських дітей, і якщо будуть вчителі, які плінно володітимуть обома мовами, тобто англійською та українською.

Прихильне наставлення Федеральної Комісії Громадянських Прав до питання двомовності може принести всім етнічним групам, включно з українською, також додаткові користі. Це бо наставлення є ще одним доказом, що в Америці таки заважає мій, що ця країна є „перетоплюючим казаном“. Урядові чиновники тепер продовжують із давнім твердженням речників етнічних груп, що сам уряд повинен заохочувати своїх громадян зберігати рідну мову, культуру, звичай тощо, бо це тільки збагатить загальне американське життя.

Панас Федоренко
БОРИС МАРТОС
(Факти й легенди)

Мюнхен. — Така їх доля — людей, що грали визначну роль в історії. Їм приписують деколи суцисники й потомки такі діла, до яких ці особи не мали ніякого відношення, і вкладають їм в уста слова, яких ці діла не говорили. Можна сумніватися, чи головний отаман римського війська Юлій Цезар при переході річки Рубикону із Галії в Італію 49 р. сучасною ерою: „Alea i acta est“ (Жереб упав). Від того часу почав Цезар війну проти римського сенату і сього суперника Гнея Помпея.

Треба вважати за вигадку твердження польських сучасників революції Богдана Хмельницького з р. 1648, мовляв козацький сотник із Суботова відповів на питання коронного гетьмана Конєпольського, що він думає про відбудову твердиню над Порогами: „Мани fasta мани Destruo“ (Рукою збудоване, рукою зруйноване). Відомо, що Богдан сотник реєстрових козаків, був усе львівський до польського уряду і не міг виступати з такими „революційними фразами“ перед Конєпольським. Хмельницького примусила почати повстання самоволя польських магнатів та їх слуг, що змовилися убити власника Суботівської „слобідки“.

А тепер перейду до Бориса Мартоса, що недавно попросився зі світом в Ірвінгтоні, далеко від Рідного Краю.

Вперше я зустрівся з Мартосом в Києві, в липні 1917 року, коли там почав діяти перший Український уряд — Генеральний Секретаріат Центральної Ради. Наша громада в селі Веселих Тернах, в промисловому районі

СТАНОВИЩЕ ІЗРАЇЛЬТЯН ДО „ТРАДИЦІЙНОГО АНТИСЕМІТИЗМУ“ УКРАЇНЦІВ

Головному редакторові газети „Свобода“, Нью Йорк.

Вельмишановний Пане редакторе!
Газета „Нью Йорк Таймс“ надрукувала 1 грудня минулого року статтю Крейга Вітнея, в якій, між іншим, згадано моє прізвище. Оскільки як тон цієї статті, так і цитування однієї з моїх статей виглядало не зовсім коректно, я написав до „Нью Йорк Таймсу“ листа, якого досі там не надрукували. Оскільки з того часу минуло понад два місяці, мого листа, очевидно, вже не надрукують. Але проблема, що про неї я написав до „Нью Йорк Таймсу“, здається мені досить важливою. Тому я прошу Вас надрукувати мого листа в англійській частині Вашої газети разом з текстом Деклярації, що її я також надіслав. Я впевнений, що читачам „Свободи“ буде цікаво й корисно познайомитися з цими матеріалами.

Залишаюся з найглибшою пошаною

ЛИСТ Д-РА ІЗРАЕЛЯ КЛЕЙНЕРА ДО „Н. Й. ТАЙМС-У“

Від: д-ра Ізраеля Клейнера
Гельбштетт II
8, Мюнхен, 80
3, Німеччина
До: Головного редактора
„Нью Йорк Таймс-у“
From: Dr. Israel Kleiner,
Geblestet II,
8, Munich, 80,
W. Germany
To: The New York Times
Chief Editor

Шановний Редакторе!

Дня 1-го грудня 1977-го року у Вашій газеті була опублікована стаття Крейга Вітнея про становище жидів в Україні і про український антисемітизм. Під кінець статті автор відкидається на мої писання. Почуваюся до обов'язку ствердити, що в дійсності становище жидів в Україні не є справді таким елементарним, як це можна б прийняти до висновку на підставі статті п-а Вітнея.

Антисемітизм в Україні є сильним не тому, що український наріз з природи не є диспозитивним до терору жидів. Існує багато українських інтелектуалів, які виявили наскрізь приязню настанову до жидів і жидівських проблем, як це видно із студій українських самвидавних матеріалів. Багато з тих українських інтелектуалів перебувають сьогодні в радянських в'язницях і концтаборах. Головна причина сучасного українського антисемітизму лежить в зовсім іншій площині.

За мінімальний період шлоного сторіччя виконавши владі в Україні діють з Москви і постійно розпалюють українсько-жидівське ворожнечу з метою політики „діли і пануй“. Цей політичний курс приймається з особливою силою власне в Україні, з додатковим натиском після Другої світової війни. Це в дійсності є головною причиною антисемітизму в Україні. Західні коментатори, з неясних причин, рідко підкреслюють цей аспект проблеми.

(Закінчення на ст. 6-й)

ДЕКЛЯРАЦІЯ

ВІДНОСНО СТВОРЕННЯ І ЦІЛЕЙ ТОВАРИСТВА ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ УКРАЇНСЬКИХ ЖИДІВ

Жиди України становлять не менше як 7 відсотків цілого жидівського населення світу. Живучи серед українського моря, жиди не можуть бути байдужими до середовища, що оточує їх. Історія доказала, що доля і саме існування жидів в Україні залежні від місцевого середовища та розвитку національних процесів в Україні.

У свій час Жаботинський, з непересічною проникливістю, передбачував важливість правильної жидівської політики у відношенні до національних рухів народів, на території яких жиди в діаспорі жили. Соціалістичні і „бундівські“ кола, які в свій час надавали тон серед політичних жидівських рухів у російській імперії, не зуміли вчасно зрозуміти цього і відкинули ідеї Жаботинського. Не взято тоді правильного політичного напрямку; старання дійти до порозуміння з місцевими національними силами розпочато запізно і не було послідовності в застосуванні цих старань. Безпосередньо ці посередньо, ці помилки коштують жидівському народові тисячі жертв в Україні.

Сьогодні радянський режим веде систематичну політику викликування українсько-жидівської ворожнечі. Цю політику ведеться в Україні, в місцевостях ув'язнення, де перебувають українські та жидівські політичні в'язні, як теж в інспірованій КГБ закордонній пресі. Не можна виключати можливості, що КГБ інспірує та фінансує деякі жидівські публікації в „Звєдніках“ Стейтах та інших країнах, якщо вони, публікації, звернені проти українців і проти українського національного руху. На жаль, частина преси в Ізраїлі (у першу чергу, соціалістична преса) повторює ці фабрикації КГБ, в такий спосіб заохочуючи і роз'яруючи українсько-жидівську ненависть.

У той же самий час, подавляюча більшість українських політичних в'язнів, які сьогодні становлять більшість в'язнів у радянських тюрмах і концентраційних таборах, палко підтримує в'язнів Сіону, поборює антижидівські та антиісраїльські провокації з боку таборових властей та запобігає антижидівським програмам в цих таборах. Українські дисидентські кола в Україні твердо підтримують принцип визнання національних прав жидівського народу, включно з правом жидів емігрувати до Ізраїлю.

(Закінчення на ст. 6-й)

РОКСОДІЯ ГАРАСИМІВ НАШІ КРЕДИТОВІ КООПЕРАТИВИ

(2)

Якщо наші кредитиви не зможуть включитися у вирішувальні зміни та не зможуть забезпечити собі місця у новій системі, яка саме тепер кристалізується, їх шанси на виживання конкуренції, не зважаючи на дотепершні успіхи — малі... Розраховувати на сам патріотизм не можна, бо досвід нас навчає, що клас „свій до свого“, у нашому випадку може бути дуже допоміжним, та, однак, не вирішальним чинником.

Беручи під увагу складність змін, які назрівали, і потребу з ними собі радити, можемо ствердити, що усіх цих проблем неспроможна розв'язати самостійно сама одна, хоч би і найбільша, кредитівка. І не розв'яже їх теж у своєму теперішньому стані, при відсутності мінімального бюджету, чи вишколення фахівців, чи необхідних санкцій для цього, наша Центральна Українська Кооперативна Америка. А розв'язувати ці проблеми, давати собі раду зі складністю і модернізацією кооперативного діловодства — такі буди треба. Ми ж не зможемо на третьому десятиріччі існування української кредитової кооперації плентатися у хвості подій, чи ждати на свій невідхильний запис. Ми ж маємо у руках не тільки великий на індивідуальній базі організований капітал, але і великий потенціал, з якого може користатися як одиниця, так і уся наша спільнота. Тим то відверта аналіз дійсності вимагає відважних кроків, а не протидії старим і досі практикованим засобам. Тому, як розв'язку пропонується не якусь структуральну зміну ЦУКА, а нову форму дії у формі централізації.

Що ж ми розуміємо під цим словом? Не що інше, як злиття усіх кредитивів в одну кредитівку з філіями по всіх містах; а такі філії могли б постати навіть у тих містах, де досі наших кредитивків немає (напр. Колорадо, Вірджинія). Така централізація зміцнила б існуючу досі мережу наших кредитивків і довела б до створення однієї міцної кредитової кооперації, з балансовою сумою приблизно 100 мільйонів, і таким чином піднесла б усі кредитівки до рівня поважних фінансових інститутів із щоденним управлінням, відповідним бюрократичним улаштуванням та з усіма в більшості кредитивках практикованими послугами. Щобільше, вона уможливила б членам користатися з послуг у кожному місті, де діють філії, без уваги на постійне місце замешкання. Наприклад, перебуваючи на вакаціях чи на відвідинах в іншому місті, у випадку негальної потреби — член може вибрати гроші з вкладки чи позичити потрібну суму. А такої вигоди не може дати сьогодні ніяка фінансова установа. Треба при цьому підкреслити, що федеральний закон не обмежує членства лише до філії; це значить, що навіть самітні особи можуть користатися з таких послуг.

Поширюючи терен нашої дії, що збільшує й лави нашого членства, розв'яжемо його проблеми, як теж справу фондів, позичок, оцданостей, так що вже в першому році діяльності капітал повинен подвоїтися до 200 мільйонів. Це поставило б нас у склад десяти найбільших кредитивків в ЗСА, які нині представляють ось яку картину:

Navy Federal	\$498
Pentagon Federal	223.5
United Airlines Employees	175
Hughes Aircraft Employees	150
State Employees CU of Raleigh, NC	145.6
Government Employees CU, San Antonio	144.8
Los Angeles Teachers' CU	122
Alaska USA Federal	118.6
American Airlines Employees CU	113.8
Eastern Airlines Employees FCU	107.5
*Екзекутивний директор — українця	

Правда, централізація не розв'яже вповні однієї з найбільших проблем: відсутності молодих людей, які могли б перебрати провід над уже існуючими кооперативами; все ж таки вона буде частково розв'язкою в тому розумінні, що ми, диспонуючи більшими фондами, престижем, та маючи справу з тереном усієї Америки, а не тільки однієї округи, краще матимемо змогу підшукати та залучити молодих фахівців, дати нагоду молодим людям себе виявити.

У своєму дальшому рості така інституція зможе дати членству послуги навіть не виключно фінансового характеру, напр., вона зможе допомогти навізати контакт з торговельними підприємствами та дістати знижку при купівлі консуційного товару.

А тепер питання: як мала б виглядати така централізація технічно? При найновіших здобутках техніки існує можливість обслуговувати всі філії однією машиновою системою та при її допомозі — утримувати зв'язок між окремими відділами. Безумовно, кошти, спричинені закупом машин, приміщення та контролю, в деяких випадках будуть більшими, але при цьому деякі зменшаться (напр., вкладки до літ, кошти ривізі, дуплікації коштів реклами і т.п.).

Отже, технічна сторіня відносно легка, зате куди складнішою справою було б оформлення такої одиниці, тобто вибір місця централізації, вибір людей до дирекції, бо тут можуть відіграти роль особисті амбіції, чи емоції окремих осіб, груп, округ тощо. Коротко — момент так зв. локального патріотизму може стати важливим чинником такого чи іншого рішення. Поважним протиріччям моментом при переході на філію буде теж втрата локального характеру. Однак, коли при нашій громадській системі існують уже центральні організації (як от УКА, СКВУ, центральні молодіжні організації), така кооперативна централізація підтримуватиме існуючий стан. Новим буде щоденне спілкування на базі кількохнадцяти відділів-ліній. Якщо йдеться про вибір членів до дирекції, то треба буде подумати, чи зможемо собі дозволити на кошти транспортування 11-членної дирекції кожного місяця, чи може передумати реальну можливість відбувати засідання при допомозі т.зв. конференційного телефону (конференс кол). А в тім проблемі дирекції можна буде дещо облегшити, створюючи щось на зразок інституції „мужів довіря“ при кожній філії.

Питання так зв. спонзора кооп. централізації — це справа дискусійна. Але мусимо підкреслити, що найповажнішим кандидатом досі було і є Об'єднання Українців Америки „Самопоміч“, і під її патронатом працюють тепер 16 кредитивків.

Зрозуміла річ, що такий перехід мусить відбуватися фазами, та не зможе здійснитися скорше як за 5-6 років. При кожній окремій фазі необхідно буде простудіювати проблеми, які виникнуть, та знайти найкращі компроміси. Першою фазою буде правне оформлення такого плану. Другою — простудіювання структури та місця централізації. Фаза третя — це студія ступеневого переходу; четверта — це ступінь проведення плану в практичній житті і, наразі, п'ята й остання — це організаційне охоплення других осередків, не-членів наших кредитивків.

Ось як мав би виглядати наш план централізації, який вимагає основних студій. Він не тільки гідний уваги, але й глибокої застанови, бо час на місці не стоїть!

(Кінець)

біля Кривого Рогу, вирішила заснувати у себе школу-гімназію. Тому послано до Києва делегатів — професора Володимира Борішкевича і Панаса Феденка для урядового затвердження нової школи. Аджке Центрально Рада проголосила в Першому Універсалі 23 червня 1917 року: „Одніні самі будемо творити наше життя“.

У Києві ми побачили, що нелегко було перейти від слова до діла. Центрально Рада містилася в будинку Педагогічного Музею на Володимирській вулиці. На прицілку Музею були вирізблені слова: „На благо просвіщення руського народу“. В будинку же перебували солдати авіаційної школи. Тому не було де розмістити міністерство Генерального Секретаріату. Нам довелося вести розмову з генеральним секретарем освіти Іваном Штенком у коридорі, де був його стіл для писання та стільці для відвідувачів.

Штенко не міг нам допомогти в справі заснування гімназії. Казав, що фінанс має в руках Петербурзький уряд, тому, поки виясниться справа автономії України, треба порозумітися з міністерством російським. У Києві, де було кубло російських монархістів і їхньої „чорної сотні“, йшла шалена агітація проти „українських сепаратистів“, але й від ліберальних груп ішли загрози — силою російських полків „розігнати“ Центральну Раду.

Коли ми вели розмову з Штенком, до нього привітався чорнявий, присадкуватий українець з широким лівому виску і з борідкою „еспаньолю“. Штенко познайомив нас з ним: то був Борис Мартос, генеральний секретар земельних справ. Мав він приємний баритон і розпитував про наш план створити українську гімназію в Степовій Україні і в розмові згадав, що Українці треба готувати людей для розвитку промисловості й торгівлі.

Імена членів Генерального Секретаріату — І. Штенка, С. Петлюри, Валентина Садовського й Б. Мартоса, були мені відомі раніше. Вони були членами Української Соціал-Демократичної Робітничої Партії, до якої належав і я. Вол. Борішкевич.

Про Мартоса, що діяв від днів молодості в

Українському соціал-демократичному русі, згадає між іншим пан М. Біда в його статтях, надрукованих у „Свободі“ в листопаді 1977 р. Автор пише неясно й заплутано. Наприклад: „У молодого Мартоса почала зароджуватися нова ідея, що неминує в'язала його з українською дійсністю, а тим більше тоді, коли він бачив практичне застосування своїх цілей російськими соціал-демократами, які в той час відігравали провідну роль в партії“. Це кожний зрозуміє неначе в „партії“ (українській!) керували російські соціал-демократи! В дійсності Революційна Українська Партія (від 1909р.) — Українська Соціал-Демократична Робітничка Партія) діяла незалежно від російських партій. Далі п. Біда пише, мовляв, Мартос „змінив свої погляди і орієнтацію на міжнародну соціалістичну солідарність, поставивши на перше місце потреби свого рідного народу...“ З цього виходило б, що інші діля Української Соціал-Демократії не дбали за потреби свого рідного народу, в надлі на „міжнародну соціалістичну солідарність...“

Питання для чого ж тоді тут — УСДРП від 1900 року друкувала книжки й газети для потреб свого народу, кликала повнолені маси до страйків у панських економіях і до бойкоту тих великих землевласників, що вивискували немилосердно трудящих людей. Книжки: „Чи є тепер панщина“, „Страйк й бойкот“, „Дядько Дмитро“, газети „Селянин“, „Добра Новина“ та інші видання перевозив тайно молодий Борис Мартос із Галичини й Буковини на Наддніпрянщину, як це робили й інші члени Української Соціал-Демократії.

Пан Біда пише, що студент Харківського університету Б. Мартос організував на Полтавщині тайні українські бібліотеки, однак не згадує, що то були видання РУП—УСДРП. Андрій Жук, давній учасник українського соціалістичного руху, пише в споминах про успіх Б. Мартоса в пропаганді на Полтавщині: студент Мартос ходив і на „досвітки“, де збиралася молодь і там виясняв зібраним програму демократичного соціалізму.

(Продовження буде)

3 громадського життя в українському селі на Флориді

В Апопті, Флориді, листопада в дні 25 — 26 м. р. запишеться золотими літерами в історії нашої громади, бо 25-го листопада відбулися перші загальні збори новоствореної центральної організації нашої громади під назвою „Українське Об'єднання св. Володимира“. Про ті збори подаю окремо нижче. Дня 26-го листопада м. р. відбувся теж річний збори Т-ва ім. Тараса Шевченка 380-ий Відд. УН-Союзу. Наш Відділ зорганізував в травні 1977 р. Степан Ковальчук. На початку було 17 членів, сьогодні цей Відділ нараховує 29 членів, він на протязі трьох років свого існування був єдиною українською організацією на центральну Флориду, що добре і широко виконував свої союзові обов'язки, всеукраїнські, об'єднаною членів американців з нашим народним мистецтвом, з нашою культурою, влаштував три виставки на протязі двох днів з нашого народного мистецтва, два рази поспарався про показ наших чудових писанок на телебаченні, виставку писанок і про відповідне висвітлення про них нижче і вищих школах нашої околиці. В цьому Відділі не забуто і про річний край, а саме оборону прав людини, про наших братів і сестер в Україні. Секретар цього Відділу виголосив м. р. в

американських Клубах і в Чемберс оф Коммерс в Апопті про плянове винищення прав людини в Україні та підготував відповідну резолюцію в тій справі, що їх вислано до конгресменів і сенаторів Америки, президента Картера та Лейслятури стейту Флориди та до інших; всі відповіли прихильно та обіцяли, що будуть підносити ту справу оборони прав людини на найближчих нарадах в Юго-Славії. Ось так наш Відділ, а зокрема секретар знайомлять наших співмешканців з Україною.

Обрано також нову Управу Відділу, до якої увійшли: Давид Врубличук — голова, пані Забитко — місто голова, Степан Ковальчук — секретар, пані Біленька — скарбник; Контрольна комісія: Мері Гунтер, Розалія Ковальчук і Арлін Врубличук.

Збори закінчено надією, що український нарід на землі Вашингтона оцінить нашу працю, наші змагання для нашої громади і тим спонукає і цих, що ще не належать до УН-Союзу, негайно вступити в його ряди, а зокрема закликаємо тих українців, що живуть в нашій околиці, щоб вступали до УН-Союзу.

Пам'ятаймо, що в єдності сила!

Степан Ковальчук

Успішний концерт Юліани Осінчук

21-го грудня 1977 р. в Літхольм Сентер в залі Пол Рісайтл Гол Високої Музичної школи Джуліярд відбувся концерт Юліани Осінчук. Це був другий з ряду речитал докторської програми, яку наша піаністка доповнить третім концертом на весні. Вже не раз писалося про добрих учителів Ю. Осінчук, що помічалося під час виконання нелегкої програми. Та для нас є важливим і цікавим розв'язанням молодого артистки, її власний світ відчуження і звукової фантазії.

Прелюдія і fuga Баха були відіграні з глибоким знанням барокової многоголосності, з прозорим відчуженням тем і виділенням пластичної структури твору. Тут Ю. Осінчук виявила комбінацію елементів: відчуження, знання і досвід.

Свою сонату оп. 110 сам Бетховен назвав відображенням його життя від ранньої молодості до старшого віку, коли він втратив слух! Не зважаючи на її молодий вік Ю. Осінчук відчувала різноманітність настроїв від погідності в першій частині, веселості і сарказму в другій частині до трагічної, безнадійної резігнації третьої частини, що переплітається з життєрадісною фугою і її відверненнями. Дисциплінована емоційність і динамічна контрола

артистки поєдналися з глибиною широго пережиття грані сонати.

Наша піаністка виконала твори Косенка гарним співним тоном і з молодечим, віртуозним розмахом. Включування українських творів до її кожного концерту є похвальним явищем.

Останньою точкою програми була соната Г-моль Шопена, що п. Ю. Осінчук заграли знаменито з піаністичною вервою, з естеричною легкістю, з глибокою кантиліною і повновучними акордами. Публіка домагалася наддатку, яким був поетичний ноктюрн Шопена.

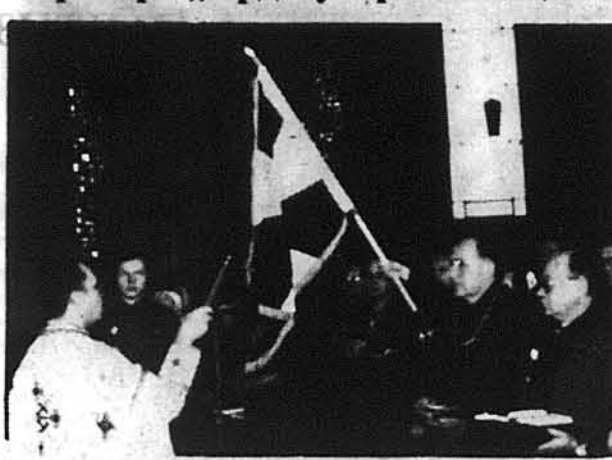
Юліана Осінчук є однією з наших найвартісніших професійних музик молодого покоління. Її техніка і музична пам'ять цілковито опановані, а її музична індивідуальність розвивається великими кроками вперед. Вона ставить перед собою великі вимоги до свого таланту, а ті, які спільно з розвитком її здібностей, радіють очам, її серйозної праці над собою.

Дарія Гординська
Каранович

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УН-Союзу!

ХУ-та Велика Рада і Посвячення Прапора „Ордену Хрестоносців“

(МЛ). — У дні 25-27 листопада 1977-го р. пластове з'єднання — курінь „Ордену Хрестоносців“, що об'єднує членів 5-го Куреня Улаву Старших Пластунів (УСП) і 20-го Куреня Улаву Пластунів Сеньорів (УПС) відбуло у Філадельфії свою ХУ-ту Велику Раду. В програмі Ради включено, крім звичайних організаційних і програмних справ, особливі святкові моменти, а це — відзначення 30-літнього ювілею (1946-1976) існування „Ордену Хрестоносців“ і посвячення спільного для обох куренів пластового прапора. Ювілей відмічено „хрестоносним пиром“ — ввечерю у суботу 26-го листопада, як і Великою Ватрою після вечора того дня у приміщенні парафії св. Архистратига Михайла. Святкову вечерю влаштував своє присутістю Начальний Пластун Юрій Старосельський, Станіслав Філадельфійський п. сен. Юрій Данилюк, як також деякі інші члени місцевої Станіславської Старшини, представники братніх куренів та гості — родини хрестоносців. Посвячення прапора відбулося у неділю 27-го листопада в храмі — катедрі Непорочної Зачаття Пречистої Діви Марії. Довершив його о. шамбелян Роберт Москаль після благодарственої Служби Божої, що була відправлена в наміренні померлих і живучих членів Ордену Хрестоносців. У своїй проповіді о. шамбелян сказав кілька теплих слів про патрона „ОХ“ бл. пам. Митрополита Андрія Шептицького. На урочистості посвячення прапора в храмі були присутні, крім хрестоносців і їхніх родин, — Начальний Пластун Ю. Старосельський, представники Пластового проводу, як ГПБ, КПС у ЗСА, поодинокі пластові улади, як також від багатьох братніх та поестерних куренів УСП і УПС. Після Богослужіння гості були запрошені на хрестоноску учту — снідання у катедральній залі при Френклін вулиці. Учту попередив церемоніал записання хорунжих — п. сен. Ярослава Федунка і ст. пл. Ярослава Левича, що його довершив Начальний Пластун у присутності численної пластової братії і гостей.

На цій П'ятнадцятій Великій Раді вибрано новий провід „ОХ“ та куріньні Команди обох куренів в такій складі: Великий Майстер — В. Рак; Куріньні Команда 20-го Куреня УПС: І. Шуст — майстер, В. Продик — юдек, Я. Вижницький — скріптор, В. Сліж — трезорій; Куріньні Команда 5-го Куреня УСП: А. Бук — майстер, М. Турчин — юдек, М. Левко — скріптор, С. Палка — трезорій, Ю. Білик — прокурор, Ю. Пауляк — парляментарист, „ОХ“ начислює зараз 83 члени — 28 сеньорів і 55 старших пластунів.

„Орден Хрестоносців“, у скороченні „ОХ“, був заснований, як старшопластовський курінь, 15-го березня, 1946-го року в таборі переселених осіб у малому баварському містечку Травнштайн. На свого патрона члени основники обрали тоді бл. п. Митрополита Андрія Шептицького —

відомого покровителя молоді й довголітнього опікуна Пласту. Зі самого початку свого існування цей курінь (5-тий УСП) об'єднав у своїх рядах активну групу тоді ще студентської молоді, що під час перебування української післявоєнної еміграції у Німеччині зробила поважний вклад у працю Пласту та організацію студентського життя. Два члени „ОХ“ займали, наприклад, пости голови студентської централі ЦС-СУС, а деякі інші входили до її проводу, чи були головами студентських громад у різних університетських осередках. Сьогодні ці колишні діячі студентського життя, члени „ОХ“, далі активні серед українського суспільного життя. Крім цього вони здобули поважні успіхи в країнах поселення як визначні спеціалісти своїх професій. Із цієї невеликої групи сеньорів „ОХ“ — вісім є викладачами коледжів і університетів (а тринадцять осягнули докторські ступені), два з віцепрезидентами великих банків, два інші — лікарі, один священник, а ще інші — висококваліфіковані інженери, учителі, дослідники, мистці і т. п.

Члени „ОХ“ поставили собі за завдання плекати в своєму колі лицарські чесноти „сучасних хрестоносців“ — дружність, терпеливість до думки другого, уважність до потреб друга і ближнього, чесноту праці й посвяти для добра свого народу. Ці чесноти стараються вони плекати в своєму особистому й суспільно-громадському житті. Це основне завдання, намічене в початках існування „ОХ“ залишилося і досі основним завданням — базою існування цієї окремої пластової одиниці. Щоб підкреслити цей лицарський характер Ордену, введено лицарську термінологію і окремі переміни для членства. Саме цим характером та окремим побутом ця частина відрізняється від інших подібних пластових згромаджень чи одиниць.

Коли члени — основники „ОХ“, як всі інші старші лицарі — хрестоносці перейшли з УСП до УПС (20-ий Курінь), то на деякий час старшопластовський курінь „ОХ“ перестав існувати. Шляхем збігом обставин він був відновлений перед п'ятьма роками, почав скоро зростати, гуртуватися, подібно як за попереднього покоління, активних пластових виховників, студентських діячів і молодих професіоналів. Ось вони вирости й виховались у матерій організації Пласту і вже вклали велику долю своєї праці, як новачків та юнацьких виховників, у дальший розвиток цієї організації, чим дуже суттєво причинилися до збереження кадрів української молоді від денационалізації, а то й морального звихнення чи упадку багатьох молодих людей. Саме на цих старших пластунах — членах „ОХ“ та всіх інших старшопластовських куренів спочиває сьогодні дуже відповідальне й почесне завдання виховати наступну зміну провідного активу українства в діаспорі. Не сумніваємося, що це покоління молодого пластового активу виконає це завдання як краще, як попереднє.

60-ті роковини Крут

Заходами Конференції Молоді при Відділі УККА на чолі з Віктором Войтиховим (ОДУМ), 29-го січня 1978 р. в Чикаго відзначено 60-ті роковини збройної битви української студентської молоді проти большевицьких московських наїзників під Крутами. В православному катедральному храмі св. Володимира відбулася соборна паныхада з участю православних і католицьких священників. Відправу очолив Владика Константи, який також виголосив відповідне до хвилі слово. Члени військових організацій та коло дві сотні уніформованої молоді ОДУМ-у, Пласту та СУМА з своїми прапорами взяли в ній участь.

Після паныхади в парафіяльній залі св. Володимира відбувся апел. Коротке слово присвячене героям Крут прочитали Тарас Кохно (ОДУМ), Марія Павлик (СУМА) та виголошено збірну декларацію (від Пласту). Виступили також духовна оркестра СУМА та

Ол. Пошиваник

Вечір „Юнака“

У п'ятницю, 24-го лютого 1978 р. в Пластовому Домі в Нью Йорку відбувся третій з черги Вечір „Юнака“ — влаштований пластовим куренем „Верховинки“. Участь в програмі брали, майже, виключно діти членок. По короткому вступі, подруги О. Кузьмич, редакторки журналу для юнацтва „Юнак“, ведення вечора перебрав ст. пл. Ромко Юзена, ОХ. Пластуні і пластунки — виконавці читали вибрані статті, вірші, породи і т. п. із ранніх чисел „Юнака“. Друг Ромко пояснив, що хоча вони були написані кілька років тому, всі справи та теми порушені ними, ще й до сьогодні актуальні. Поміж точками ведучий забавляв присутніх дотепами та жартами. Останньою точкою був співучий гурток „Кобза“ з Пасейку під проводом п. Фарміги. Вони заспівали чотири пісні, а вквещ заповнена зала не випустила їх зі сцени без виконання наддатку.

Після закінчення офіційної частини присутніх запрошено до буфету, що його приготували члени куреня „Верховинки“, а тоді почалася вечірка для молоді під звуки оркестри „Іскра“.

Головною атмосферою та жартиливим веденням, слава про ці „Вечори“ поширилася й цього року притягнула пластуство з Пасейку, Ньюарку, Йонкерсу, Джерзі Сіті і Коговзу, батьків та навіть неспластової молоді.

Батьки та молоді розкодилися задоволені. Одна юначка заважлила, що молодих тяжко чини небудь зашквирити, але цей „Вечір“ їм дуже подобався. А її товариш додала від себе побажання, щоб такого роду „Вечори“ відбувалися хоч два рази в рік. Ці заваги від самого юнацтва є високим признанням для „Верховинки“ та повинні бути заохотою для них та інших до дальшої праці з юнацтвом.

ст. пл. Марта Зелик

В Українському Селі, на Флориді, зорганізовано „Українське Об'єднання св. Володимира“

Українське Об'єднання св. Володимира заініційоване в стейті Флориді, як недоходова Корпорація. Перші збори в тій справі відбулися 6-го серпня 1977 р. в хаті Ковальчука, за ініціативи організаторів-власників села. Збори застановилися над назвою того товариства. С. Ковальчук опрацював статут Чартеру і поспарав про одобрення його стейтом Флориди. Перші загальні збори відбулися 25-го листопада м. р. в біорі С. Ковальчука при 855 норт Парк севно, в Апопті, Флориді, на які прийшли всі мешканці Українського Села, а також і поблизькі сусіди українці. Збори відкрив голова Володимир Дем'янчук, а Степан Ковальчук відчитав статут і цілі Корпорації. Чартер є обширний, подуманий на довгі літа життя і розвитку нашої громади. Ось деякі з точок статуту: об'єднати організації поселенців нашого села і поселенців українців нашої околиці для плекання нашої Українсько-Американської культури, для плекання і поширення освіти, для моральної і матеріальної допомоги собі і нашим братам в Україні, для товариських забав і розваг свого членства; для тих шлей дозволено Корпорації збирати грошові чи матеріальні

датки, будувати церкву, школу народний дім чи заклад для старших віком, де сеньйори могли б випиріватися на вічно золотому сонці.

Корпорація поробила заходи в справі звільнення від податків та для жертводавців „Іскс ексемшен“, обрано сімох „тростистів“, які з-поміж себе вибрали Екзекутиву в такому складі: Володимир Дем'янчук — президент, Богдан Чехович — заступник президента, Степан Ковальчук — секретар, Микола Фрей — скарбник, члени-тростисти: Розалія Ковальчук, Ісабела Несвячени і Теодор Квасницький; Статутова комісія: Остап Забитко, Теодор Квасницький і Степан Ковальчук.

Перший дарунок отримало Товариство Українське Об'єднання св. Володимира від основників Українського села, властиво матерної Корпорації „Лейк

МекКой Окс“, а саме площу під будову церкви і залі. Як заявив голова цієї Корпорації Степан Ковальчук, що вже рішено передати ту площу в найближчому часі; вартість цієї площі більше як 40,000 дол. Другим даром від новоствореного Товариства є обіцянка адвоката Володимира Дем'янчука, що в короткому часі, по погодженні деяких формальностей, він почне будову дому каплички своїм коштом, щоб мала, де зійтись громада на наради та помолитись Богу. Тому ми й повинні пам'ятати наш святий обов'язок

„Клич свій до свого, бо чужий нам нічого не дасть“. Закінчено збори з надією, що при ширій і згідній праці розбудуємо і цей клатик України.

Секретар Українського Об'єднання св. Володимира

HNIZDOVSKY
WOODCUTS, 1944 - 1975

A Catalogue Raisonné by ABE M. TAHIR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY

Price \$25.00 hard bound. Postage and handling one dollar. New Jersey residents add 5% sales tax

SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Річні Загальні і Місячні Збори 204-го Відд. УНС ім. А.

Гончаренка в Нью Йорку

У неділю, 12-го лютого відбулися Річні Загальні Збори 204 Відділу УНС в приміщенні ОУА „Самопоміч“ в Нью Йорку при участі 27 членів і кількох гостей.

Відкриваючи Збори — президент Відділу д-р О. Соколиншин привітав всіх присутніх, а зокрема Івана Винника — члена Головної Контрольної Комісії, Василя Оріховського — обласного організатора і Миколу Хоманчука — голову Окружного Комітету Відділу УНС „Великого“ (Нью Йорку, запрошуючи їх до Президії зборів. Після відчитання ним порядку наради, що його прийнято без змін — присутні повстанням з місць і хвилиною мовчанки вшанували померлих у звітному році 6 членів Відділу. Президентом Зборів обрано д-ра О. Соколиншина, а секретарем д-ра В. Палідвора, який відчитав протокол попередніх Річних Загальних Зборів, що його прийнято без змін.

Про діяльність Відділу подав короткий звіт президент д-р О. Соколиншин, який підкреслив, що, будучи в контакті з фінансовим секретарем Відділу полагодував всі біжучі справи, що Управа Відділу, а часто він теж особисто, як голова, брав участь в раме-ні Відділу в різних загально-громадських імпрезах. Відділ є активним членом УКК і місцевого його Відділу як теж Окружного Комітету Відділу УНС-Союзу Ньюйоркської Округи. Він підкреслив, що в Управі панувала гармонійна співпраця, а дякуючи відданій праці фінансового секретаря Відділу під оглядом організування членів належить до найкращих в Ньюйоркській Окрузі.

Про фінансову господарку Відділу подав короткий загальний інформаційний кассир Відділу мгр Орест Пилляр, при чому він зазначив, що на жаль-видатки Відділу були більші чим приходи з влатт по 10 центів від дорослих членів і тому вони не вистачали на їх покриття так, що треба було доплатити різницю з ошадностей, придбаних попередніми піонерами Відділу. З вклада зібрано 479.00 дол., а видатки було на суму 714.20 дол.

Заступник фінансового секретаря й англійський секретар Софія Карплюк подала, що крім виконання обов'язків у Відділі — багато праці посвячувала діяльність загально-громадській головно на терені Асторії.

Вичерпний загальний звіт та інформації про ціловручну діяльність Управи подав фінансовий секретар д-р Василь Палідвор та в ділянці господарсько-фінансовій як теж організа-

ційний. Він на вступі підкреслив, що сьогоднішні Річні Загальні Збори Відділу мають подвійне завдання. Найперше переглянути нашу діяльність на протязі минулого року, почитати так про наші досягнення у Відділі, як теж і про недоліки. Та не тільки почути, але теж застановитися, як їх виправити, як повести нашу працю у Відділі, щоб він зростає, зокрема у своєму членстві. В такій організації, як забезпечення членів важливою є не тільки висота „ї суми“ зібраних грошей з вклада, але ще важливішою є справа поповнення членства у Відділі, бо зріст збільшення числа членів вказує, що дана організація є живою, а від кількості активних членів залежить теж зріст ділянки грошово-фінансової даної організації. Секретар підкреслив теж труднощі придбання членів на терені Нью Йорку, а зокрема на так званому „дави-таві“, де є скупчення багато Відділів так УНС, як теж й інших братських організацій. Малі теж число членів у нашому 294-му Відділі, бо хоч він як секретар зорганізував на протязі ділового року сам 29 членів, то це не могло покрити втрат Відділу із-за виплати дозрілих грамот, померлих членів, сусупованих і тих що перейшли до інших Відділів. На 31 грудня 1977 р. було у Відділі 442 дорослих членів, 137 в молодечому секторі і 39 з акцидентовими грамотами, отже разом 618. Але всеж таки наш Відділ є другим з черги під оглядом кількості членів на терені Ньюйоркської Округи. Та хоч число членів дещо зменшилося, то висота забезпечення сум на грамотах незвичайно збільшилася, бо у Відділі є вже значно більше членів з грамотами 2 до 5 тисяч дол., а є навіть і 15 тисяч.

У звітному році зібрано й вислано до Централі вкладам на суму 32,327 дол. і 69 центів.

За Контрольну Комісію звітнував мгр М. Шпонтак і заступстві голови д-ра І. Козака, який не міг прийти на збори. В. Шпонтак підкреслив у звіті, що по провіренні всіх книг, рахунків і прилог Контрольної Комісії, що в ній брала участь теж Оксана Марко, яка ствердила правильність всіх записів в касових книгах згідно з прилогами і, що касове сальдо на черговий рік виказує суму 2,653 дол. 85 центів. Контрольна Комісія поставила рівночасно внесок на улічення управи Відділу абсолютній. Тому, що д-р Іван Козак, як довголітній голова Контрольної Комісії Відділу не міг прийти на

Збори та з огляду на стан здоров'я не зможе брати участі в праці Відділу, на внесок д-ра Соколиншина, Загальні Збори ухвалили переслати йому якнайкращі побажання й подяку за його довголітню, безкорисну працю для добра Відділу.

Відтак привітав Збори член Головної Контрольної Комісії УНС Іван Винник, заявивши, що українська громада знає добре вагу й значення нашої найстаршої й найбільшої забезпеченої установи УНС, в якій затруднений є багато українських працівників, що УНС є не тільки братською забезпеченою установою, але вона бере теж участь в загально-громадському житті, допомагає теж матеріально нашім студіюючій молоді стипендіями, приділяє теж в міру певної потреби допомогу на інші цілі української громади, зокрема на СКВУ і УКК, а цього останнього УНС був основником. Він побажав Управі та членам Відділу же кращих успіхів на майбутнє.

Обласний організатор Василь Оріховський, заявив, що по вислуханні звіту був здивований так малою кількістю членів з Акцидентовими грамотами, підкресливши вагу та значення цих грамот в теперішніх умовах, тим більше, що ці грамоти є дуже дешеві. Тому чергова Управа повинна заохочувати наших громадян користатися з цих грамот. Він підкреслив теж, що дякуючи праці фінансового секретаря — 204-ий Відділ є одним з найкращих в організуванні членів на терені

Контрольній Комісії, на його місце на внесок О. Марко підтриманий І. Пилляр, поставлено інж. Любомира Зелика. В зарядженні передсідником голосування за листом першого, а відтак другою більшістю голосів обрано Управу і Контрольну Комісію з листи другої, пропонованої інж. Зеликом.

При внесках для добра організації ухвалено внесок мгра О. Пилляра, що би члени Управи Відділу не побирали жадної винагороди з каси Відділу.

По вичерпанні порядку наряд передсідник подякував всім присутнім членам за участь в Зборах, а закриваючи Річні Загальні Збори проголосив заповіджені на год. 6-ту Звичайні Місячні Збори Відділу для вибору 3 делегатів і 3 заступників на Конвенцію в Піттсбургу.

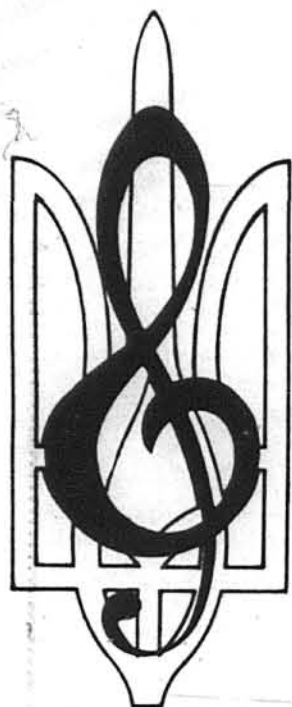
О год. 6.10 передсідник мгр М. Шпонтак відкрив Звичайні місячні Збори Відділу. Зборами проводив адвокат М. Гаврилко, секретарював д-р Василь Палідвор, який вивисив членам постанови статуту відносно вибору. Зголошено як кандидата на Конвенцію: д-ра О. Соколиншина, д-ра А. Лозинського, мгра М. Шпонтак, д-ра В. Палідвора, мгра О. Пилляра, Софію Карплюк і адв. М. Гаврилко. Голосування переведено картками. Всіх управлених до голосування було 27 членів Відділу. На зарядження передсідника обрано Комісію до обрахування голосів з трьох членів, до якої ввійшли: інж. Л. Зелик, Т. Керницький і О. Марко. Комісія в присутності секретаря ствердила, що в голосуванні взяло участь всіх 27 членів, а по обрахуванні голосів подано до відомо вислід голосування: д-р В. Палідвор 23 голоси, д-р А. Лозинський 19, мгр М. Шпонтак — 14, мгр О. Пилляр — 14, Софія Карплюк — 13, д-р О. Соколиншин — 11, адвокат Гаврилко — 7. Тому, що в першому голосуванні кандидати на третью делегата мгр Шпонтак і мгр О. Пилляр мали оба рівну кількість голосів (по 14), відбулося друге голосування картками з вислідом: мгр О. Пилляр 14 голосів, мгр Шпонтак 13.

Предсідник проголосив остаточний вислід: делегатами на Конвенцію обрано: д-ра Василя Палідвора, д-ра Аскольда Лозинського, мгра О. Пилляра, заступниками: мгра М. Шпонтак, Софію Карплюк і д-ра О. Соколиншина.

На тому Зборі закінчено. Предсідник закрив наради, а присутні при перекладці обмінювалися думками про вислід зборів і виборів.

В. П.

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ВІСТІ UKRAINIAN OPERA INCORPORATED

Ч. 4, ЗИМА, 1978

P.O. Box 265, Mastic, N.Y. 11950 U.S.A. (516) 281-1155 • A non-profit organization

ПРИВІТАННЯ ТВОРЦЯМ „КОРПОРАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ОПЕРИ” В ДЕНЬ ЇХНЬОЇ ПРЕМ'ЄРИ В ТОРОНТІ

Сьогодні в Торонті велике свято: Приїхали люди із різних кінців, Зібралися тут, щоб сердечно вітати Своїх оперних, чудових мистців!

Високе мистецтво привезли Ви нині: Пісні, балети і музику світ, Все те, що зродилося у нас в Україні й живе у народі вже тисячі літ!

Сьогодні Ви радість нам кожному дали, Хвилюючи звуки зі сцени несли, Картини великих творів оживили Із пісню Вашою в душі лишили!

Опера слава — то слава народу, Це наші свідок культурних вершин. Мистецтво — це меч в боротьбі за свободу, Іде з ним народ на свій величний чин!

Велику роботу несете Ви в люди, Співайте ж і грайте — творіть без кінця, Високе мистецтво поширюйте всюди, Наповнюйте радістю серця.

Хай Бог Вам, колеги, завжди помагає У творчості Вашій синути вершин, А ми Вас сьогодні сердечно вітаєм, Складаєм подяку і ширий уклін!

БОРИС ДНІПРОВИЙ

Торонто, четвертого березня 1978 року

Ярослав Ліщинський

Лев Стругацький

Михайло Яблонський

Марта Кокольська-Мусячук

Галина Андреадіс

Тамара Лихолай

Оля Гіряк

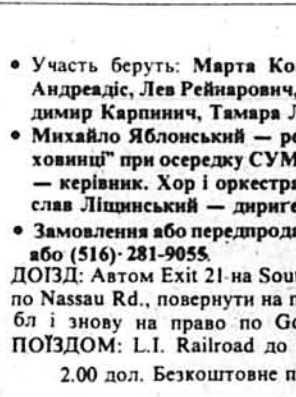
Лев Рейнарівич

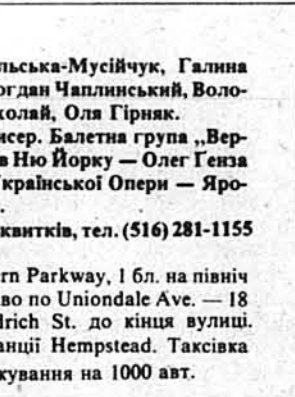
Богдан Чаплинський

Володимир Карпінчук

Галина Андреадіс

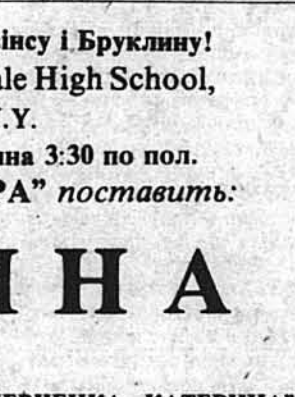
Тамара Лихолай

Оля Гіряк

Лев Рейнарівич

Богдан Чаплинський

25-літній Ювілей подружнього життя Теодора і Парані Барняків

Ювілянтів роблять це у формі несподіванки. Таку власне несподіванку приготували їм — сини, батьки і сестри з родинами, для Парані і Теодора Барняків з нагоди їх 25-літнього ювілею подружнього життя.

29-го січня ц. р. у залі українського католицького центру Св. Володимира в Юніондаль зібралось коло 160 гостей. Всі в напруженні очікували прибуття тих, кому це прийняття було улаштоване. О годині 3:30 ювілянти — Теодор і Параня Барняки прибули на залу в товаристві старшої сестри Анни Шерби. При вході до дверей привітали їх вся родина, сини — Мирон і Петро прийняли ім букети, а вітальні під звуки оркестру запровадили щасливих батьків до почесного стола.

Всі гості вітали Ювілянтів повстанням з місць, бурхливими оплесками і грімким окликом „супрайз”. Коли вже вся родина за сім'єю Ювілянтів за почесним столом, тостмайстер — Мирон Мицько привітав гостей в імені родини і попросив батька Ювілянти — Петра Дембіцького до введення молитви. Відак взнесено тост за здоров'я п-ва Барняків і всі заспівали їм „Многая Літа”. Помітне враження зробив

світова війна, визвольна боротьба УПА, примусове виселення українців із Закароння, поворот із вигнання до рідного села на Лемківщині, де панували нові польські осадники, а відтак виїзд в незнане до Америки.

Іхній життєвий шлях не завжди був устелений рожами, на ньому було багато болючих переживань. Однак вони всі несподіванки життя приймали мужньо разом, зберігаючи в своїй родині любов, пошану і взаємне довіря — елементи, які становлять моральну основу кожної доброї родини.

При кінці ювілейного обіду виступила Параня Барняк, котра в імені чоловіка і своїх власних щиро дякувала родині за чудову несподіванку, а гостям за прибуття.

Тостмайстер, Мирон Мицько вміло забавляв гостей гумористичним відтворенням моментів з життя Ювілянтів, а зокрема з останніх тижнів перед прийняттям. До чудового незабутнього настрою причинилися знаменита музика „Оркестри Доміно” під проводом п. Анни Кукти. З цієї нагоди Ювілянти склали свою пожертву в сумі 50 доларів на Пресовий Фонд „Свободи”.

К. М.

Українці Лонг Айленду та Східного Вкінсу і Брукліну!
Mary E. Powell Auditorium, Uniondale High School,
Goodrich St., Uniondale, L.I., N.Y.

Неділя, 19-го березня 1978 року, година 3:30 по пол.
Корпорація „УКРАЇНСЬКА ОПЕРА” поставить:

КАТЕРИНА (KATERYNA)

Опера на 3 акти МИКОЛИ АРКАСА, за поемою Т. ШЕВЧЕНКА „КАТЕРИНА”

Загальні Збори 64-го Відділу СУА в Нью Йорку

Дня 22-го січня 1978 р. 64-ий Відділ СУА в Нью Йорку відбув свої Загальні Збори, що їх відкрила голова Марія Даниш. Бронислава Ковалів, яка секретарювала на попередніх загальних зборах, відчитала протокол, який пригадав членам працю пророблену в 1976 р.

Збори вибрали президію в складі: Христия Навроцька — голова і Софія Пятляр — секретарка. По перебранню проводу зборами передсідниця привітала голову Окружної Управи, Олександру Кіршак і попросила її до слова, в якому голова висловила признання дуже активному 64-му Відділові, який все виконує з повним запалом обов'язки, які накладає на нього приналежність до великої організації Союзу Українок Америки. О. Кіршак щиро дякувала за співпрацю на терені Окружної Управи, яку завжди дістає від 64-го Відділу. Голова Відділу Марія Даниш у своєму звіті підкреслила жертвенну працю референток та їхніх комісій і подякувала усім членам, зокрема Анні Нікифорак, яка хоч старша віком усе стає до праці у кожній потребі.

Зі звітання членок екзекутиви та референток присутні дістали перегляд доволі цікавої праці Відділу. Придано 6 нових членок, 7 передплатниць „Нашого Життя”, а мистецька комісія перевела 6 показів історичних одягів українки. Культ-освітня референтура влаштувала традиційну просфору і свячене з програмами, як теж ряд доповідей як: Організування малих музеїв (О. Шуро), „Живий Шевченко” (М. Савицька), 100-річчя народили Ганни Совацької (У. Любомир, М. Савицька і Х. Карпівич — сольові), Українська народне не-мистецтво (Л. Бурчинська, С. Геруляк) та в продовженні циклу „В пошани Митрополита Андрея Шептицького” було доповіді М. Барагури і М. Савицької. В рямцях праці культ-освітньої референтури відбулась виставка 4-ох мистиків графіки Х. Головач-Дебарі, С. Геруляк, О. Маричук і М. Навроцька.

Музейного каталогу „Традиційні мотиви в українській вишивці та ткацтві” — 500 — дол. Членки організацій брали участь у міжклубних конференціях.

Предсідниця зборів Х. Навроцька, яка голова Комісії Відзначення Відділів Окружних Екзекутив СУА вручила голові Відділу М. Даниш грамоту 1-го Відзначення, яке Відділ заслужив собі своєю працею та жертвенністю, що членки прийняли з великою радістю.

В дискусії над звітами м. ін. забрала голос голова СУА І. Рожанковська, яка хоча й є членкою 64-го Відділу з об'єктивністю підкреслила активність Відділу та зрозуміння у членок вартості Українського Музею і з прискіпленою ствердила, що 25 членок Відділу стало членами Музею та крім того призначили членів з громадства.

З черги обрано нову Управу Відділу в складі: М. Даниш — голова, М. Савицька — заст. голови, Б. Ковалів — протоколярна сек-

ретарка, М. Барагура — секретарка листування, О. Качала — фінансова секретарка, П. Книш — касирка; Референтури: організаційна — В. Івануса і Л. Раківська, культ-освітня — О. Шуро, імпресова — Г. Кіляр і М. Карпівич, сусп. опіки — В. Сухіві і Я. Салик, виховна — Д. Костів, пресова — Х. Навроцька, мистецька — Л. Артимішин, господарська — М. Береза і Е. Корчинська; Делегатка до Об'єднаного Комітету — С. Салдан; Контрольна комісія: М. Ржепська — голова, члени — О. Лені і К. Скоробогата, заступниці — О. Рак і Е. Тріска.

Н.Н.

GESCHICHTE DER UKRAINISCHEN KULTUR

(in German)

Von IVAN MITSCHUK

Veröffentlichung des Ostoslova-Institutes München

284 pages — hard bound, Price \$8.00, shipping and postage charges included.

New Jersey residents add 5% sales tax.

SYRBOODA BOOKSTORE

Jersey City, N.J. 07302

ШАНОВНІ ДЕЛЕГАТИ Й ДЕЛЕГАТКИ 29 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ, МЕТОЮ ЯКОЇ Є ПРИДБАННЯ 3,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ПРОСИМО ВАС ПАМ'ЯТАТИ ПРО „ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ” НОВИХ ЧЛЕНІВ! ВАШ ГОЛОС БУДЕ ТИМБІЛЬШ ПЕРЕКОНЛИВИЙ, ЧИМ БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ЗОРГАНІЗУЄТЕ ДО КОНВЕНЦІЇ

„Вартісний” кіновечір в Кисві

Київська „Літературна Україна” поінформувала, що в республіканському будинку літераторів вислухано доповіді декана факультету кіно Київського державного інституту театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого, кандидата мистецтвознавства С. П. Іванова на тему „Криза буржуазного суспільства” на екрані. А відтак, щоб „широко ознайомити слухачів” не тільки із „кращими здобутками радянського, але й зарубіжного кіномистецтва”, письменники переглянули один із фільмів „американського прогресивного” кіно — „Лихоманка на білій смузі”.

Увага! НЬЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! Увага!

Фільм „ШЛЯХОМ КОБЗАРЕВОЇ СЛАВИ” продукції Ярослава Куличика

Життя Тараса Шевченка у його власних образах, Шевченкові пам'ятники в Україні, відкриття пам'ятника Т. Шевченка у Канаді, тріумф національного генія у Вашингтоні

буде показаний

в залі школи св. Юра в Нью Йорку, Н. Й. 215 Схід 6-та вул.

в неділю, 19 березня 1978 р., в год. 2 і 5 по пол. Половина доходу на будову церкви св. Юра в Нью Йорку.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Кредитівки „Самопоміч” у Філадельфії, Па.

відбудуться

в неділю, 2 квітня 1978 р., о год. 2-й по пол. в домі Т-ва „Тризуб”.

Дирекція

61-й Відділ СУА у Випані, Н. Дж. в неділю, 19-го березня 1978 року від 8-ої ранку до 3-ої по пол.

власнотову

БАЗАР

ПРОДАЖ ПЕЧИВА, ПИСАНОК, КЕРАМІКИ, ДЕРЕВОРИЗІВ, КАРТИН, ІНКРУСТОВАНИХ РЕЧЕЙ ТА ІНШЕ.

Базар відбудеться

в українській церковній залі при Jefferson Rd. and Rt. 10, Whippany, N.J.

УПРАВА

Українська Вільна Академія Наук у США НАЖКОВЕ ЗАСІДАННЯ Літературно-Мовознавчої Секції

Проф. ГРИГОРІЙ КОСТЮК — Відкриття. Д-р ОКСАНА АШЕР — Гроно п'ятірне нездоланих співців — Драй-Хмара „Лебеді”. П. ОЛЬГА ШУГАН — Читання віршів Драй-Хмари.

Засідання відбудеться

в суботу, 18 березня 1978 р., о год. 2:30 по пол. в будинку Академії, 206 Захід 100 вул., Нью Йорк

СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ у НЬЮ ЙОРКУ 136 Друга Авеню, П. поверх (Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ятниця, 17 березня 1978 р., год. 7:30 веч.

„ЧОМУ ІВАСЬ НЕ ЧИТАЄ?”

Вибрані питання з проблематики дитячої і молодіжної преси та літератури.

Беруть участь:

Володимир Барагура, Ольга Кузьмович

Світлі вечірні

Дебютантки на вечірницях „Червоної Калини” посередині пані Іванна Ганкевич і Ярослав Балабан.

Цьогорічний карнавал розпочали вечірні „Червоної Калини”, які нагадували такі самі культурно-розважальні вечори у минулих роках, ще з львівських часів. І тоді і тепер царив той сам чудовий настрій. Уся заслуга успіху організаторів, якими були: Видавництво „Червона Калина”, (Йоахим Вишневський, Іванна Ганкевич, Христя Навроцька, Володимир Онискевич, Михайло Островецький, Петро Політоцький), Координаційний Комітет Українських і Американсько-Українських Комбатантських Організацій Нью Йорку (полковник д-р Володимир Стек і Степан Шепарович), Плас-товий Загін „Червона Калина” (Володимир Винник і Богдан Саварс).

Але в першу чергу це

була заслуга успіху нашої громади, яка взяла участь у цих вечірницях, що відбувалися на спогад 60-ліття Проголошення 4-им Універсалом, ні від кого Незалежної Української Республіки та 60-ліття Листопадового Чину.

Вечірні започаткував Петро Політоцький, голова Комітету, вітаючи присутніх, які з різних причин не могли прийти: президента В-ва „Червона Калина” і президента ОБВУА д-р Володимира Галана — заступав сотник Йоахим Вишневський, голову Братства УСС Івана Поритка заступав д-р Лука Луців, голова комітету вітавав теж почесного голову Координаційного Комітету і заступника голови ОБ-

ВУА д-р Івана Козака, д-ра Степана Ріпського — історика УСС та д-ра Ярослава Палоха голову НТШ.

Відтак голова Комітету привітав привітних: УСС, в першу чергу пані Гандзю Дмитерко-Ратич, старшину УСС, одну з живучих жінок УСС, Михайла Островецького, Володимира Чуба того і д-ра Луку Луцева. Далі привітав: ексективного віцепрезидента УСК і президента УРС — інж. Івана Олексина, представника Головної Управи Дивізійників Романа Данилюка, представника Об'єднання б. Вояків УПА Івана Дмитерка, віцепрезидентку Головної Управи Союзу Українок Христю Навроцьку, командира Українсько-Американських Ветеранів на Америку, поручника Гаррі Полчі, представника Крайової Управи Дивізійників Степана Шепаровича, голову Координаційного Комітету Українських і Американських Комбатантських Організацій на Нью Йорк полковника д-ра Володимира Стека, представника Т-ва „Бродів Лев” інж. Кирила Григорівича, побажавши всім приємної застави.

Гарно оформлений привіт англійською мовою, склав полковник, сказавши, що Роковини Україн-

ської Незалежності є рівночасно надією її самостійності в майбутньому. В далішій промові полковник закликав, щоб скласти резолюцію, що якщо зайде потреба, ми всі повинні допомогти українцям закордоном, в якій це форми не було б, щоб сповнилися мрія свободи і незалежності. Молодь широким привітав Михайло Островецький.

Найкращою хвилиною було введення на залу 19 дебютанток під проводом Незаступної Іванни Ганкевич і хорів, що його вивів Ярослав Балабан. Очевидно, увесь настрій і темп утримували від початку до кінця вечірні оркестри: неперевершений ансамбль Богдана Гіряка зі співом Ігоря Раковського та „Ізмагала” при співі Оксани Борич-Кордуби і Володимира Булоченка.

Ці 27-мі з черги Вечірні залишалися тривалим спогадом у пам'яті всіх, що взяли в них участь. Вечірні відбулися в головній балейній залі репрезентативного Рузвельт Готелю. Із кіл Комітету повідомляють, що наступні Вечірні, з нагоди Злуки Всіх Українських Земель, відбудуться 27-го січня 1979 р. у тій же самій великій балейній залі.

—ло—рха

ПОДЯКА

Складаємо широкую подяку Рідним, Приятелям і Знайомим, що зложили нам співчуття та жертвували на Служби Божі та квіти з приводу болісної втрати нашого Дорогого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

СВ. П.

МИХАЙЛА ТУРЧИНА

Рівнож, складаємо широкую подяку Отцям з парохії св. Юра в Нью Йорку, за відправу Панахиди і похоронних відправ.

Хай Всевишній нагородить Вас усіх Своїми ласками. Дружина — РОЗАЛІЯ ТУРЧИН з Родиною

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої Найдорожчої і ніколи Незабутньої ДРУЖИНИ І МАТЕРІ

СВ. П.

МАРІЇ ПАЛІЙ

з роду БЕХ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах:

св. Константина в Міннеаполіс, Мінн., у вівторок, 28 березня 1978 р., о год. 7:30 ранку; св. Івана в Лоренц, Канзас, 28-го березня п. р., о год. 7:50 ранку.

Про молитви за спокій Душі Покійної просять: МИХАЙЛО — чоловік ПЕТРУСЬ — син

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього БАТЬКА, ДІДУСЯ, БРАТА І СТРИЙКА

БЛ. П.

Проф. Д-ра МИХАЙЛА ТЕРШАКІВЦЯ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у Філадельфії, Па.:

в п'ятницю, 17 березня, о год. 7:30 веч.

в церкві св. Михайла;

в неділю, 19 березня, о год. 10:30 ранку,

в церкві Благовіщення Пресв. Богородиці, Melrose Park;

в Ньюарку, Н. Дж., в неділю, 19 березня п. р., о год. 12-й дня, в церкві св. Івана Христителя;

в Маямі, Флориди, в суботу, 18 березня п. р., о год. 7:30 ранку в українській католицькій церкві;

в Римі, в суботу, 18 березня п. р., в соборі св. Софії.

Просимо згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

РОДИНА

ПОДЯКА

Складаємо широкую подяку оо. Миколі Ярмолівчичу, Андрієві Кісевичу за відправу Панахиди у похоронному заведенні й відправу у церкві св. Юрія Переможця з приводу болісної втрати нашого Дорогого МУЖА І БАТЬКА

СВ. П.

ПАВЛА КУКУРУЗИ

в Міннеаполіс, Мінн.

Також широкі подяки оо. Василю Поко-тилю і п. Миколі Білендрові за виконання похорону у Бавид Бруку, Н. Дж.

Щиро дякуємо Приятелям і Знайомим за квіти і висловлені співчуття.

Сердечно подяка Дружам-Членам хору „Дніпро” та диригентів о. Миколі Бриневі за участь у Панахиді й відправі у церкві.

Окрема подяка п. Миколі Вайді за прощальне слово над могилою Покійника.

Горем прибиті:

дружина МАРІЯ КУКУРУЗА і донька ОЛЕНА з чоловіком РОБЕРТОМ БАТИН

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Незабутнього ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

БЛ. П.

ГРИГОРІЯ ВАСИЛІВА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в катедрі св. Володимира в Чикаго, Ілл.

25 березня 1978 р., в 11-й год. дня

Просимо Знайомих і Приятелів в цей день згадати Покійного у своїх молитвах.

ДРУЖИНА з ДІТЬМИ І ВНУКАМИ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Дорогого і Незабутнього МУЖА

БЛ. П.

Мігра ЯРОСЛАВА ЛУКИ

ШУЛЯ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

в неділю, 19 березня 1978 р., о год. 10-й

в соборі Непорочного Зачаття ПДМ у Філадельфії, Па.;

та дня 18-го березня 1978 р., о год. 8-й рано

в церкві Покрови ПДМ — Ліндберг

Блвд. С.-Вест Філадельфії, Па.

Дружина — СТАНИСЛАВА

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Незабутнього МУЖА

БЛ. П.

АНДРІЯ ЖИТИНСЬКОГО

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в понеділок, 27 березня 1978 р., о год. 8 ранку

в церкві св. Марії, Озон Парк, Н. Й.;

в церкві св. Духа Брукліни, Н. Й.;

в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.;

в церкві св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж.

Про молитви за спокій Душі Покійної просять —

КЛЕМЕНТИНА ЖИТИНСЬКА

Tanzman Rd., Box 39, Parkville, N.Y. 12768

Вперше у Нью Йорку!

КОНЦЕРТ „МИ З УКРАЇНИ”

ЛАВРЕАТ ЕСТРАДНОГО ФЕСТИВАЛЮ СПІВАКІВ У ЛЬВОВІ

ІРИНА ШИРОКОБРОДСЬКА

Ліричні пісні МИХАЙЛО МЕЛЬНИК

У супроводі оркестри „ЧУМАКИ”

Субота, 1-го квітня 1978 року, год. 4:30 по пол.

Зал УНДому, 140 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й.

Вступ 4.00 дол. Квитки: АРКА, ЕКО І СУРМА.

БАТЬКИ! Запам'ятайте замало-дуже дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запам'ятати їм кращу будучість, в нашій громаді у вільному світі нового сьомого десятиліття!

ЛИСТ Д-РА ІЗРАЕЛЯ КЛЕЙНЕРА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ми, хоча це, фактично, корінь цілого питання. Читаючи західну пресу, можна прийти до висновку, що український наріс є просвітителю, який видає патологічний антисемітизм як одну з його расових примет. Це справді пахне расизмом, і совєтські агентства енергійно випаюють інформацію про такі тенденції в руці західних журналістів.

Сьогодні совєтський режим, за прикладом гітлерівської Німеччини, зробив антисемітизм одним із стовпів своєї ідеології і політичних практик. В усій правдоподібності цей режим хоче використати антисемітизм як свою останню ідеологічну підтримку, намагаючись запевнити своє збереження, бо марксистсько-ленінська ідеологія втратила свою привабливість в серцях і умах совєтських громадян.

Бувши повним свідомим цих правд, дванадцять колишніх активістів жидівського руху за громадські права в СРСР, серед них Лев'як, заснували в Ізраїлю Товариство для вивчення проблем українських життів. Воно приготувало декларацію наміру, яка чітко з'ясовує дійсний стан українсько-жидівських відносин. Ця декларація була опублікована в російськомовній ізраїльській пресі. Я впевнений, що читачі „Нью Йорк Таймсу“ будуть зацікавлені в прочитанні цієї декларації, якщо вони справді бажають зрозуміти становище життів в СРСР в загальному, а в Україні зокрема. Копія цієї декларації в перекладі на англійську мову є заłączена.

Ця декларація представляє правдиву есенцію дійсності в СРСР відносно національного питання. Якщо зміст цієї декларації дещо різниться від стандартних підходів, з якими можна зустрітися в західних засобах інформації, то вини за цей стан не поносять ані українці, ані жиди. Шобільше, ці справи є важливими не тільки для національних груп в СРСР, але й для З'єднаних Штатів в їх намаганні зрозуміти повну політику їхнього головного суперника на міжнародній арені.

З цих причин посилаю Вам цього листа в надії, що він, разом із заłączеною декларацією, буде поміщений у Вашій газеті.

З пошаною,

Respectfully,

Ізраїль Клейнер

Israel Klejner

АРГЕНТИНСЬКІ ВИДАННЯ
Ю. СЕРЕДЯКА

БУРЕВІЙ — Х. Довгалюк, повість	\$4.00
ВІТАМІНИ — М. Понеділок	3.00
ЖИТТЯ — А. Галан, оповідання	4.00
ЗРАДА — І. Смолий, оповідання	1.50
ПРЕГІТ НЕ ЛЯКАВ — Е. Загачевський	4.00
ІДЬМО НЕ МНОЮ — Ганна Чернін, оповідання	3.00
КОЛИ МЕРКНУТЬ ЗОРИ — Я. Острок	5.00
НА ГРАНИ ДВОХ СВІТІВ — М. Цуканова	4.00
ПОМИЛКА Д-РА ВАРЕЦЬКОГО — М. Струтинська	1.50
ТЕШО РОЗ'ЄДНУЄ — Я. Острок	5.00
ХОЛМСЬКІ УСМІШКИ — П. Незабудько	3.00
ШЛЯХАМИ СМЕРТІ — С. М. Фостун	4.00

Маємо багато інших книжок. Каталог вислаємо безплатно. Пересилку оплачуємо самі. Киніть нам 25-30 проц. опушту. Замовлення враз з належністю слати на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA

4340 Bernice, Warren, Mich. 48091, U.S.A.

Український Народний Союз
проголошуєПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам

на академічний рік 1978-79

Стипендії будуть призначені Стипендіальною Комісією УНСО-ю студентам визначених університетів і коледжів, які є членами УНСО-ю щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набити в Головний Канцелярі УНСО-ю, слід вносити до 31-го березня 1978 року, на адресу:

Ukrainian National Association

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

ДЕКЛАРАЦІЯ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Ізраїль. Українська еміграція у вільному світі робить всі старання знормалізувати відносини із жидами, обороняє в'язнів Сіону та виступає в обороні Ізраїля.

На жаль, специфічні проблеми українських життів не знаходять належного розуміння серед жидівських політичних кіл. Повторюються помилки з передреволюційного періоду в царській Росії, а це загрожувало українським жидом небезпечними і важкими до здержання наслідками.

З другого боку, істотні та невідкладні завдання Ізраїля на стратегічному відтинку змушують нас присвячувати велику увагу національним рухам серед неросійських народів СРСР. Російська імперія під царським і комуністичним режимами — це найбільш хвижацька сила на міжнародній арені, спрямована, в першу чергу, проти району Середземного моря. Близького і Середнього Сходу. Російсько-турецький конфлікт за домінують над Чорним морем та щодо впливів на Балканах тривав триста років. Здобувши контроль над Чорним морем, Росія звернула свою увагу на Дарданелли і Босфор. Сьогодні на Середземному морі знаходиться сильна совєтська флотія, а совєтський експансіонізм загрожувє Близькому і Середньому Схodu та Африканському континенту.

Рівночасно сучасна російська імперія стала головним джерелом антисемітизму, де, як і в гітлерівській Німеччині, це є одним із наріжних каменів офіційної політики.

Беручи до уваги ці умовини, антиімперіалістичні національні рухи неросійських народів СРСР, як і антиімперіалістичні сили, внутрі російського народу, є нашими природними союзниками. Ми не маємо права ігнорувати значення цього вирішально важливого фактора, якщо ми хочемо захоронити інтереси наших людей і нашої держави.

На основі вищесказаного, і, беручи до уваги те, що Україна і український національний рух є найбільшю силою спротиву в російській імперії, ми, нижчепідписані, зорганізували Товариство для вивчення Проблем Українських Життів з такими цілями:

1. Вивчати історію і культуру життів в Україні.

2. Вивчати біжучі проблеми українських життів,

Jews, defends the prisoners of Zion, and agitates in behalf of Israel.

Unfortunately, the specific problems of the Ukrainian Jews do not find understanding in Jewish political spheres. The mistakes of the pre-revolutionary period in tsarist Russia are being repeated, and this threatens the Ukrainian Jews with dangerous and uncontrollable consequences.

On the other hand, Israel's vital and urgent tasks in the strategic sphere force us to devote great attention to the national movements of the non-Russian peoples of the USSR. The Russian empire under tsarist and communist regimes remains the most predatory force in the international arena, poised, in the first place, against the Mediterranean region, the Near and Middle East. The Russo-Turkish conflict for domination of the Black Sea and for influence in the Balkans lasted three hundred years. Once in control over the Black Sea, Russia turned towards the Dardanelles and the Bosphorus. Today there is a huge Soviet fleet in the Mediterranean. Soviet expansionism threatens the Near and Middle East and the African continent.

Simultaneously, the modern Russian empire has become the principal source of anti-Semitism, where, as in Hitlerite Germany, it is one of the cornerstones of official policy.

Given these conditions, the anti-imperialist national movements of the non-Russian nations of the USSR, as well as the anti-imperialist forces within the Russian nation, are our natural allies. We do not have the right to ignore the significance of this crucially important factor, if we wish to safeguard the interests of our people and our state.

On the basis of all that has been said above and taking into consideration that Ukraine and the Ukrainian national movement is the largest oppositional force in the Russian empire, we, the undersigned, have organized a Society for the Study of the Problems of Ukrainian Jewry, with the following goals:

1. To study the history and culture of the Jews of Ukraine.

2. To study the current problems of the Ukrainian Jews, the problems of securing the safety of Jews in Ukraine and the possibility of their repatriation to Israel.

проблеми запевнення безпеки життів в Україні і можливостей їх репатріації до Ізраїля.

3. Вивчати зв'язку з цим проблеми українсько-жидівських відносин в Україні і в цілому світі, історію, сьогодишній статус, значення і майбутні перспективи цих відносин.

4. Вести роз'яснювальну кампанію, наголошуючи на важливості опозиційних сил та антиімперіалістичної боротьби в російській імперії для Ізраїля і жидівського народу. Ми говоримо про зрозуміння цих проблем і формулювання правильного політичного становища, а не про безпосередню участь совєтських життів в боротьбі сил спротиву в СРСР; це питання вимагає глибоких досліджень з іншим розглядуванням та на іншому поєзмі.

5. Ми закликаємо цих, які прибули з інших частин російської імперії — Балтійських держав, Кавказьких і Центрально-Азійських держав — до ведення тожовних дослідів проблем відносин поміж жидами й місцевим населенням цих держав.

Ми закликаємо жидівські політичні кола в Ізраїлі і в цілому світі вивчити зрозуміння до цих проблем, що їх ми пропонуємо вивчати в інтересі нашого народу в ім'я боротьби за наше майбутнє та життя і репатріацію життів в діаспорі.

Підписали:

Мая Ульяновська — колишній політичний в'язень
Марк Перах — професор, колишній політичний в'язень
Аріс Вудка — колишній політичний в'язень
Яков Суєслєвський — колишній політичний в'язень
Генріх Шахович — письменник з Києва
Ізраїль Клейнер — жидівський активіст з Києва
Александр Фельдман — колишній політичний в'язень
Едвард Коритний — жидівський активіст з Києва
Аркадій Левін — колишній політичний в'язень
Александр Учитель — колишній політичний в'язень
Олег Фролов — колишній політичний в'язень
Соломон Драйзнер — колишній політичний в'язень

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО МАЛИШ, член УНС Відд. 291 Т-ва ім. Т. Шевченка в Кієвлянцях, Огайо, помер 12 грудня 1977 р. на 63 р. життя. Нар. в 1914 р. в Україні і став чл. УНС в 1950 р. Залишив у смутку дружину Анну, сина Романа, дочку Марію. Похорон відбувся на цвинтарі сав. Петра і Павла в Кієвлянцях, Огайо.
Вічна йому Пам'ять!
Віра Напора, секр.

АННА ПРИШЛЯК, членка УНС Відд. 316 Т-ва Укр. Народний Дім в Рочестері, Н. Й., померла 11 грудня 1977 на 81 р. життя. Нар. в Потятинцях, Рогатин, Україна і стала чл. УНС в 1923 р. Залишила у смутку сина Петра, Василя та дочку Катерину. Похорон відбувся 13 грудня 1977 р. на цвинтарі в Перінгтоні, Н. Й.
Вічна їй Пам'ять!
Секретар

БЕДОКІЯ САСИК, членка УНС Відд. 308 Б-ва Св. Михайла в Іст Ст. Луїз, Іл., померла 6 грудня 1977 р. на 82 р. життя. Нар. в 1895 р. і стала чл. УНС в 1934 р. Залишила у смутку сина Михайла, Мико-

лу та дочок Марію і Анну. Похорон відбувся 7 грудня 1977 р. на цвинтарі Калварії в Едвардвіллі, Іл.
Вічна їй Пам'ять!
П. Івасичин, секр.

КАТЕРИНА МАКСИМІВ, членка УНС Відд. 124 Б-ва Св. Михайла в Ормрод, Па., померла 14 грудня 1977 р. на 71 р. життя. Стала чл. УНС в 1934 р. Залишила у смутку сина Данила, дочку Марію, сестри Мілдред, Анну і брата Івана. Похорон відбувся 17 грудня 1977 р. на кат. цвинтарі сав. Івана в Нортгемптоні, Па.
Вічна їй Пам'ять!
А. Була, секр.

БОГДАН БІДЯК, член УНС Відд. 5 Б-ва Св. Николая в Асторії, Н. Й., помер 3 грудня 1977 р. на 49 р. життя. Нар. в 1928 р. в Україні і став чл. УНС в 1964 р. Залишив у смутку дружину Анну, сина Андрія і Романа та бличку і дашу родину. Похорон відбувся 7 грудня 1977 р. на цвинтарі Св. Іоанна в Вайт Плейнс, Н. Й.
Вічна йому Пам'ять!
М. Хоманчук, секр.

СКЛЯНКИ! СКЛЯНКИ! СКЛЯНКИ!

з українськими зображ. Паковані по 6 і 12 шт. в картоні. Виснаємо поштою.
(До набуття в усіх українських крамницях Америк)

DELTO EUROPA CORP.

Roman Iwanyskyj

146 First Avenue, New York, N.Y. 10009

Tel: (212) 228-2266

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ

НЕЗДОЛАННИЙ ДУХ

МИСТЕЦТВО І ПОЕЗІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК

ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ В СРСР

Мистецьке оформлення, кольорові фотографії —

ТАРАС Б. ГОРАЛЕВСЬКИЙ

Переклад поезій і тексту — БОГДАН ЯСЕНЬ

Український текст — БОГДАН АРЕЙ

Тверда оправа Ціна 25.00 дол.

Люксове видання з пересилкою

Замовляти можна в книгарському відділі при

„Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ.

Мешканців стрейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стрейтового

податку

„СВОБОДА“ BOOKSTORE

30 MONTGOMERY ST.

JERSEY CITY, N.J. 07302

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,

18-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.

ВАШІНГТОН, Д. К. Річні загальні збори Т-ва Україна 15-й Відд., о год. 5-й по пол. в домі Укр. Правосл. Церкви при 16-й вул. і Блелден Авеню П. 3. із звичайним порядком нарад. Проситися всіх членів прибути точно. Всіх осіб, зацікавлених справами забезпечення в УНС запрошуємо до участі. — Б. Ясінський, гол., О. Зинюк, секр., М. Бартош, касир.

НЕДІЛЯ,

19-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Відд., о год. 2-й по пол. у Військового. Проситися чл. прибути. — Управа.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка 334 Відд., о год. 12-30 по пол. в домі фін. секретаря при 3324 Торрінгтон вул. Проситися чл. прибути. — Б. Задорський, рек. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд., о год. 1:30 по пол. в кафеєтері коло церкви св. Йосафата. Делегати на 29 Конвенцію УНС: Т. Кубарич і Д. Пристай, заступники: Е. Василь і Г. Лопатка. На порядку нарад — 70-ліття Братства, яке має відбутися 12 листопада 1978 р. Проситися чл. прибути. — К. Шевчук, пресд., С. Мартинюк, кас., Т. Кубарич секр., Д. Пристай, рек. секр.

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ

4 КІМНАТИ

на 2-му поверсі в Ірвінґтоні, Н. Дж. Гарна околища, коло Нар. Дому. Рент — \$130.00. Без літсв.
(201) 372-4387

РОЗШУКИ

Європейське Представництво ЗУАДКомітету в Мюнхені пошукує —

п. ВАСИЛЯ ПЛЮЩА, ур. в 1936 р., в справі спадку. Пошукуваний жив до 1963 р. в м. Нью Йорку, Н. Й. Від того часу не давав про себе знати. Осіб, які знали Василя ПЛЮЩА і могли б дати про нього якісь інформації, а головне знали його останню адресу, просимо зголоситися на адресу: United Ukrainian American Relief Committee, Augustenstrasse 46/III, 8000 Muenchen 2, West Germany.

Високоповажани Товариші по Зборі І. Української Діації „Галичина“ УНА! Звертаюсь за проханням: може комусь з бувших учасників бою під Бродами відомо щонебудь про судьбу мого брата

ВАСИЛЯ ВОЗНЯКА.

Сам він зі Самбірщини і студент медицини у Львові. Правдоподібно, був у 30 або 31 полку. Хто знає про його долю, прошу ласкаво повідомити на адресу: MYKOLA WOZNIAK 1221 — 170th Pl. Hammond, Ind. 46324. Другі газети прошу ласкаво про передрук.

5-ANKA Company
BRIDGEWATER, N.J. 08607
Tel. GB 3-3550, New York, 10003

СКЛАДАНКА-ПИСАНКА
для дітей і старших, видання
Hallmark. Ціна \$5.50, з портом
і податком \$7.00.

Найкраще місце на прийняття, бенкети, Ім'янина, христини, товариські зустрічі, шопинг і на всі нагоди —

HOLIDAY INN
of Somerville

US Route 32 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08607

• Тел. (201) 526-8500, в українській мові 201-526-1800
• Власник українців та під українським зваридом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавид Бруку і св. Духа — відомою со-
лідна фірма

К. М. КАРДОВИЧ

CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332

INCOME ПОДАТКОВІ

TAX ЗВІТИ

фахово виповнює
безкоштовні поради
вже 35 років лас
SERVICE
221 E. 14th ST. Бортс БЕРЕСТ
New York, N.Y. 10003, 4-мй етаж.
Tel. 477-2201 від 11-ї. Рамку до 6-ї. ет.

REAL ESTATE

Глен Спей, Н. Й.
В середині Українського Села,
три мінити ходу до церкви Н.
Укр. Риб. Союзу, на продаж
ХАТА
4 спальні, вітальня, кухня, під
пивиш — викінчена, 2 лазні,
кіт., патіо, на одно-акровій,
гарно влаштованій площі.
Тел. (212) 263-8813

Мілена Рудницька
Невидимі
Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими
зуквами. 552 сторінки із
фотографічно документальною
ціна 15.00 доларів.
СВОБОДА

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стрейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стрейтового податку.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS.

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦІЛА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавид
Бруку і перенесенням тіл-
них останків з різних
кладів саву.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

RECENTLY PUBLISHED!
INVINCIBLE SPIRIT

ART AND POETRY OF UKRAINIAN WOMEN
POLITICAL PRISONERS IN THE U.S.S.R.

Album design and color photography by: TARAS B.

HORALEWSKYJ

Poetry and Text translated by: BOHDAN YASEN

Ukrainian Text by: BOHDAN AREY

Price: \$25 — hard bound

Postage and handling charges included

Please send remittance by check or money order

New Jersey Residents Add 5% Sales Tax

"СВОБОДА" BOOKSTORE

30 MONTGOMERY ST.

JERSEY CITY, N.J. 07302